









1767.

1. Bochmer, Georgus Bartolus: Ord. med. . . decanus: plue-  
gyrin medicam . . . iunct et medicam in praecan-  
noris variolis impotentem delineat (ad Republikationem  
inaug. Friderici Bartolpi Persicis iuratis)
2. Bochmer, Georgus Bartolus: Recalibus ammoni a calibus  
~~et fischeri Octavius~~ ~~et domini 1644~~
3. Kluzy, Thales Christianus, Ord. iur. . . decanus:  
~~lectori benevolo I. B. (ad Republikationem inaugu-~~  
~~ratio nrae Valentini;~~  
~~galem Friderici Salomonis Bretschneidii iuratis)~~
4. Chladnius, Emericus Martinus: Ord. iuridici . . . decanus:  
lectori benevolo salutem (ad Republikationem inaugu-  
ralem Christiani Friderici Herlinij iuratis)
5. Chladnius, Emericus Martinus: Ord. iuridici . . . decanus:  
lectori benevolo salutem (ad Republikationem inaug. Friderici  
Thales Herlinij iuratis)
6. Chladnius, Emericus Martinus: De reverentia fori
7. Chladnius, Emericus Martinus: De reservatione

8. Fischer, Fridericus Augustus: Observationum juris  
criminis specimen I.
9. Hommel, Christian Gottlieb: Rectum sensum et  
asum parvus ac Germanicæ das Röm gehört zur  
eigenen Hand exponit
10. Hommelius, Christian Gottlieb: Theser juris criminis
11. Klugel, Ernestus Gottlieb Christianus: De causa conjugatorum  
apud Saxones  
Gottlieb
12. Klugel, Ernestus Gottlieb Christianus: Ord. juris dicti . . . Decimus;  
lectio generalis s. d. p (ad populatum ruris, Erste  
rei Solomonis Brechtigii iurist)
- 13<sup>a</sup>. Kraemer, Georgius Fridericus: De testamento parentium  
inter liberis minoribus saltem misteriis nuncupato  
13<sup>b</sup>. Diplom für Hossling
14. Kraemer, Georgius Fridericus: De renuntiis et cessionibus  
iuriorum nec non de lege utriusque anima.
- 15<sup>a</sup>.<sup>b</sup> Panti, Martinus Gottlieb: De curatore mulieris  
utram in causa ejus cum datus est festinacionem

Dicere posuit? 2 exempl

16. Resburus, Joannes Gorius Gallicus: Commentatio  
de incongruae juris Romani et feuda Germanicae  
arbitrio
17. Triller, Daniel Wilhelmus: De fallacia orationis deinceps.  
et in explosante iatina Hernariae natura
18. Wiesantius, Georgius Stephanus: Pacis commendatio
- 1708.
1. Chardonius, Charles Marbois: De compositione amicabilis
  2. Hassius, Matthias Augodius: Theorem fractionum  
decimatum et sexagesimalium generalim exponit
  3. Hommelius, Christianus Gottlieb: De jurebus et obliga-  
tioribus prefectorum Saxoniarum in iure publico
  4. Hommelius, Christianus Gottlieb: De contractibus extra  
dictis nullorum inuptarum in immobiliis  
sunt curabre sicut velitis
  - 5) Hommelius, Christianus Gottlieb: De iuribus et obligatis  
nibus prefectorum Saxoniarum in ecclesiastice

6. Klugelius, Ernestus Gottfr. Christianus: *Hic processus  
genere et libro censuali agendum sit?*
7. Kraensis, Georgius Fredericus: *De indebito ejusque  
correctione*
8. Kraensis, Georgius Fredericus: *Nam creditur inducere  
antidotaria fructus legitimam usuraram quantitatem  
excedentes laetetur?*
9. Kraensis, Georgius Fredericus: *Selectione enorim  
1769.*
1. Hommelius, Christianum Gottlieb: *De subselliorum ecclesiis  
firorum commercio*
2. Klugel, Ernest, Gottfr. Christianus: *Requisitionem et  
libris contestationem in bello simul nepte peti  
dopterans proponit*
3. Klugel, Ernest Gottfried Christianus: *Requisitionem  
et libris contestationem simili in bello plurimum  
cum factura temporis et expensarum nonnullaque  
honestas non datum peti --- publice defendebat*

1769.

4. Pauli, Martinus Gallieb : De regala Coloniensi  
5.<sup>a</sup> Pauli, Martinus Gallieb : De jure conciliorum  
5.<sup>b</sup> Triller-Schatter  
6. Wiesand, Georgius Stephanus, Ord. juridici. . . Dca.  
nus : lectione lenonio s.p. d.fed. disputationem  
mag. Ernesti Gaspardi Henrici iustitiae  
7. Wiesandis, Georgius Stephanus : De dominica potestate  
ex jure Lusatiae superioris

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt  
urn:nbn:de:gbv:3:1-169546-p0010-8





*Löch im Titel* → 2  
DISSERTATIO IN AVGVRALIS MEDICA  
DE 10.  
**SALIBVS AMMONIACALIBVS**

M O D E R A T O R E  
**GEORGIO RVDOLPHO**  
**BOEHMER D**

ANAT. ET BOTAN. PROF. PVBL. ORD. FACVLT. MED  
H. T. DECANO ET PHYSIC. PROVINC

*P R O G R A D V D O C T O R I S*

RITE OBTINENDO  
DIE XIV. IVLII MDCCXLVII  
PVBLICE DISSERET  
AVCTOR



**FRIDERICVS LVDOLPHVS PEISSELIVS**

OTTENTORP. MISNIC  
MEDICINAE CANDIDATVS

WITTENBERGAE  
EX OFFICINA GERDESIANA.



VIR O  
EXCELLENTISSIMO AMPLISSIMO  
DOCTISSIMO  
**CHRISTIANO HENRICO**  
**EILENBVRGO**

SERENISSIMO PRINCIPI ELECTORI SAXONIAE  
A CONSILIIS REI METALLICAE ET MVSEI  
ELECTORALIS DRESDENSIS PRAEFECTO

DOMINO AC PATRONO SVO  
SVMMA PIETATE ET OBSERVANTIA  
COLENDO

HANC  
DISPUTATIONEM  
DEVOTAE GRATAEQUE MENTIS  
SPECIMEN  
D. D. D.  
ET  
VOTA PRO IPSIUS SALVTE  
OMNISQUE GENERIS PROSPERITATE  
EX ANIMO  
SVSCIPIT  
SEQVE  
IPSIUS PATROCINIO ET FAVORI  
HUMANISSIME COMMENDAT  
FRIDERICVS LVDOLPHVS PEISSELIUS



E

DE  
SALIBVS AMMONIACALIBVS.

---

I

§. I.

Primi chemiac fundatores, iucunditatis pariter ac  
vtilitatis studio allecti, per tortuosum et mul-  
tis spinis, faxisque resertum iter ad vberri-  
mum illum scientiae humanae fontem deducti,  
dum prima principia operis, nunc quidem altius suggeſti,  
sternerent, vaticinati quaſi ſunt, in ſale et ſole eſſe omnia;  
nihil aliud eo indiganties, quam omnium corporum ſemina  
in iisdem latere, atque eadem omnia ortum durationem, et  
mutationem inde ducere. Et ſane. Quid enim, ſi fal et  
ignefcens principium remoueris, in mundo viſibili reſtabit,

A

prae-

praeter fatuam inertemque terram? Quid motum et actionem, quid formam figuramque rebus sippeditabit? Num tot colorum varietate palceret oculus? Tot nares deletabuntur odoribus? Tot lingua distinguet sapores? Tot denique corpora, miris modis formata et conglutinata tanges? Omnia in chaos iners quasi redacta, forma virtuteque destituta, triste, ut aiunt, spectaculum praebebunt. Merito igitur in his tot stupendorum effectorum causis admirandis, indagandisque summi omnium aetatum viri occupati fuerunt, quorum egregia exempla multi semper rerum naturalium amatores fecuti, laetissimos saluberrimosque fructus collegerunt. Sed nimius est labor, terretque rerum multitudo, duobus saltim verbis expressa. Quid igitur? Relinquendane sunt omnia? Neutquam. Maiori potius cum cura est elaborandum, ut quae in istarum rerum cognitione deficiunt, addantur, quae obscura sunt, clara fiant, et quae cultura indigent, poliantur. Quae cum mecum pensitarem, rerum chemicarum amor in me excitatus est, quem, nisi amicorum consilia confirmassent, aetas procul dubio, pudorque, silentio oppressissent, neque eo vsque compulit, ut ex istis late patentibus corporum principiis, quorum cura studiumque potiorem chemiae partem complectitur, salium ammoniacalium classem mihi disquirendam sumerem, eamque, speciminis loco, pertractarem. Evidem scio magnam partem chemicorum fibi maxime placere experimentorum nouitate, et mira causarum fictione; sed absit a me, ut eorum morem sequar, ut aliorum potius inuenta, laudeque dignos labores collegerim, et, quae sparsim vera, falsa, ambiguaue inuenierim, indicare, quam nouorum inuentorum vana gloriola delectari maluerim. Duplex autem libelli dos erit. Primum, quid omnibus, vel plurimis commune sit salibus ammoniacalibus, quantum quidem experientia auxiliatrice

trice id sciamus, indicabit, eam ob rationem, ne frequenti  
ynius eiusdemque rei repetitione scriptiuncula lectori displi-  
ceret, nec ipsa longitudine taedium crearet. Deinde vero  
in exemplis visitationibus, minus frequentibus omissis, vel  
leuiter saltem nominatis, ostendet, quali huc usque for-  
tuna in hisce corporibus elaboratum sit, quantaeque lacunae  
solertiae ingenio explendae restent. Quod, quo melius  
perficiatur, in omni tractatione ad historiam, naturam, virtu-  
tesque salium ammoniacalium ante omnia respiciendum, de-  
inde vero eorum relatio ad alia corpora disquirenda, denique,  
cuinam potissimum usui dicata sint, cognoscendum erit.

### §. II.

Salia ammoniacalia, quorum hinc inde non sine laude  
apud autores mentio fit, ex conuenientia cum illo sale, quod  
in Lybia, PLINIO<sup>a)</sup> teste, circa Iouis Ammonis templum  
effodiebatur, et sal ammoniacum dicebatur, hanc appellatio-  
nem acceperunt. Cumque graecum illud η ἄμμος, quod  
arenam designat, maximam cum hac denominatione conue-  
nientiam habeat, et foli natui, vbi hoc sal reperiebatur, in-  
dolem optime declaret, sine dubio etymologiam horum  
salium inde petere licebit. His praemissis, ea sequamur,  
quae ad naturam salium ammoniacalium declarandam plus  
faciunt.

Est salium genus, quod nec acida, nec alcalina, sed ea  
comprehendit salia, quae, quia ex utrisque illis intime iunctis  
nascuntur, neutra, seu media dicuntur. Ad hoc igitur  
salium genus, salia ammoniacalia vel maximo cum iure refe-  
runtur. Notum vero etiam est, salia media vel fixam, vel

A 2

vola-

<sup>a)</sup> Hist. Nat. L. XXXI. cap. 7.

4

volatilem basin alcalinam habere. Quae posterior cum nostris salibus competat, salia ammoniacalia ca dicimus media salia, quae ex alcali uolatili et acido quoconque componuntur. Evidem scio, salia haec a plurimis auctoribus salia media semivolatile appellari. Cum vero limites istius in igne inconstantiae in salibus ammoniacalibus certo definiri nequeant, quoniam alia eorum vasis clausis, alia tantum aperitis, alia integra, alia ex parte tantum, nec sine vehementiore flamma, propelluntur, hanc salium istorum definitionem, ut mancam et nimis arctam, reieci, et aliter eam pronunciaui. Ex ista vero, quam dedi, definitione liquidissime patet, neque alcalis volatile, neque illa salia media, quae ex alcali fixo et acido oriuntur, neque etiam substantias illas salinas, quae ob acidum, cum terra metallica volatile sociatum, nostra salia imitantur, cum iis confundenda et ad unam classem referenda esse. Sicut enim in prioribus acidum, ita in reliquis alcali volatile desideratur. Simil etiam exinde fluit, tot dari ac generari posse salia ammoniacalia, quot acida et alcalia volatile in rerum natura inueniuntur. Et quod ad hacc potissimum attinet, parum vel nihil reserre existimamus, num ex vegetabili et animali, an ex minerali regno eorum stamina, ubique inuenienda, capiantur. b) Quibus praemissis, operae nos pretium facturos esse arbitramur, si ulterius in salium ammoniacalium naturam inquiramus, et quid illa in generatione, dissolutione, et in compositione cum aliis rebus commune habeant, indicemus.

§. III.

- b) De vegetabilibus atque animalibus non est, quod dicam, cum neminem latere possit, tam putrefactione et fermentatione, quam desillatione et combustionē ex iisdem alcalia volatile, seu sic dicta virinosa salia obtineri. Quod vero eadem in minerali regno non plane deficiant, V. Celeberr. VOGELIUS, in Mineralium Systemate p. m. 292. LEHMANNVS in Mineralogia p. 41. IVSTI in libro, cui, titulus est, *Neue Wahrheiten, St. III. Abb. II. p. 280. et V. R. B. HIERON. Tent. Chem, Tent. IV, abunde testantur.*

ꝝ. III.

In genere quidem diximus, ex salis vrinosi atque acidi compositione sal ammoniacale gigni. Iam vero, cum plurima salia ammoniacalia artificis manu confici soleant, variaque id fieri posit ratione, pluribus de hac re disputandum erit. Situe corpora in acido soluta, sale vrinoſo, aut vice versa in sale vrinoſo soluta, acido quodam praecepitentur, siue sali ammoniacali fortius, quam ipsum continet, acidum applicemus, quo leuius expellatur, siue etiam salia corporum essentialia aptis menstruis extrahamus, vbiq[ue] sal ammoniacale generabitur. Quibus modis hic quoque iungendus est, vbi acida pura, cum salibus vrinosis puris ad saturationem vsque miscentur, aut vbi salia media fixa volatilia redduntur, ita tamen, vt acidum eorum nec mutetur, nec abigatur in operatione. Ex omnibus hisce laboribus salia ammoniacalia prodeunt. Ipsa autem varietas compositionis efficit, vt ea omnia magna differentia intercedat, quae tam ex puritate, quam ex actione illorum cognoscitur. Sicut enim ea salia ammoniacalia, quae ex indicatis alienorum corporum praeципitationibus oriuntur, fere semper, immo etiam post purgationem, quasdam segregati corporis partes retinent; ita illa, quae expulsioni acidi leuioris ex sale ammoniacali, acido fortiore peractae, originem debent, vt plurimum duplex acidum continent, vel ad acido falsa potius, quam vera media salia referenda sunt. Ut vt autem sic quidem praeparata salia ammoniacalia, magno ac singulari interdum vnu non destituuntur, et in hac quoque tractatione hinc inde commendanda fint; ea tamen, quae vel ex puris acidis et vrinosis salibus componuntur, vel quae ex fixis salibus mediis phlogisto admixto oriunda, omnes salis mediis sinceri notas praefserunt,

ferunt, omnium maxime aestimanda, et ab iis potissimum eligenda sunt, qui salium ammoniacalium naturam viresque indagare student. Ante vero, quam hanc rem deseramus, quaeritio mouenda est, quaenam acida et alcalia volatilia pura, genuina, et ad salium ammoniacalium compositionem aptissima sint, ac haberi possint? Quod acida attinet, vix opus est, ut respondeamus, cum neminem a limine saltem chemiam salutantem latere possit, illorum perfectionem et nobilitatem ex numerosa particularum acidarum collectione, et alienarum rerum absentia dijudicari. De salibus vero volatilibus, mutatis mutandis, idem simpliciter affirmare non possumus. Etsi enim STAHLIVS, NEVMANNVS, SPIELMANNVS aliquique Celeberrimi Viri satis superque ostenderunt, omnia salia vrinosa, ex quocunque naturae regno aut corpore petita, dummodo aqua, oleo, terra et acido superfluo careant, vnius eiusdemque naturae esse, hancque ob rationem promiscue ad salium ammoniacalium elaborationem adhibenda esse; quisque tamen facile perspiciet, de illis tantum salibus vrinosis hic sermonem esse, quae vel fermentatione, vel putrefactione, vel etiam combustione ex variis corporibus nunc producuntur, nunc educuntur, neque idem de illis statuendum esse, quae variis infermediis rebus e sale ammosiaco factio potissimum elicuntur. Haec enim salia volatilia pro istarum rerum diversitate, varios acrimoniae, leuitatis ac penetrabilitatis gradus acquirunt, atque mediis illis salibus, ad quorum confectionem adhibentur, singulares virtutes impertinentur. Quae cum deinde pluribus dicenda sint, iam breuiter monuisse sufficiat, ea salia vrinosa, quae ope salium alcalium fixorum e sale ammoniaco segregantur, praeceteris, nisi singularem respicias vsum, isti, quem hic intuemur, fini respondere, quoniam, nec nimis subtilia et acria, nec nimis crassa

crastra ac terrea sunt, quibus vitiis ista semper laborant, quae vel nimis causticis, vel nimis blandis antacidis rebus ab acidis, aliquis adhaerentibus corporibus separata fuerunt. Neque denique incongruum erit, cognoscere, quomodo alienis partibus remixa salia ammoniacalia ab iisdem liberari, et ad magnum puritatis gradum perduci possint. Varia autem, pro variis salibus ammoniacalibus, id perfici potest ratione. Ita ea salia ammoniacalia, quae solidam formam capiunt, omnium optime repetita solutione ac subsequente in crystallos densatione mundantur. Et licet haec via diurna sit, et vix absolutam ab omni labe puritatem spondeat, tamen ideo, quod plurimis salibus ammoniacalibus adhiberi potest, nec euidentes mutationes in illis ipsis producit, reliquis methodis longe praeferenda est. Illa vero salia ammoniacalia, quae liquida semper forma apparent, non nisi destillatione rite instituenda a peregrinis liberantur partibus. Sublimatione sal ammoniacum, illique maxime similia salia admodum pura sunt. In reliquis vero salibus ammoniacalibus eadem vix locum inuenit, quia paene omnia per illam vel in partes resoluuntur, vel prorsus singulari ratione mutantur. Nec spiritus vini rectificatissimus omittendus. Eius enim ope sal ammoniacum secretum Glauberi, sal ammoniacum boracinum, et sal microcosmicum vrinae a superfluis oleofisis, resinofisisque moleculis maximam partem liberantur et absterguntur. Cum vero reliqua salia ammoniacalia hoc artificium non admittant, siquidem vna cum illis remouendis fecibus in spiritu vini soluantur, huius menstrui vires in purgandis nostris salibus non late patere videmus.

#### §. IV.



## §. IV.

A salium ammoniacalium generatione et compositione ad eorum analysin, egregiam sane coccam illorum naturam partesque absconditas cognoscendi methodum, progrediventes, varia nobis momenta disputanda erunt. Primo omnium ista salium ammoniacalium resolutio sic quidem peragi potest, vt, sali volatili, in illis contento, acidum obiiciatur, in quo maximo nisi fertur, quod illud, cui antea annexum erat, purum, et a reliquis rebus segregatum, dimittat. In qua re perficienda, etiamsi leuis ab initio videatur, nihilominus multi committi possunt errores, nisi praeter naturam acidi applicandi mutationesque, quas ipsum in operatione subit, modum etiam cognitum perspectumque habeamus, quo applicandum sit, ne, quod huic tribuendum est, illi, quod expellitur, acido adscribamus. Sic, vt vno tantum vtamur exemplo, vix fieri poterit, quin, si fluido usus fuerit acido ad expellendum leuius, hoc eius, quo expellitur, aliquam partem secum trahat, nec talem semper, qualis antea fuit, sed curiosius saepenumero mutatam. A quo, aliquis haud quaquam euitandis vitiis acida haec caute purganda sunt, antequam iisdem, vt eductis, vtamur. Quodsi vero naturam ex salibus ammoniacalibus hoc modo obtentorum acidorum in genere spectamus, saepissime magnam in iisdem inuenimus discrepantiam ab illis, quae nondum cum salibus vrinosis combinata fuerunt. Non solum enim longe teneriora, priuaria, magisque actuosa sunt reliquis, sed nouas etiam easdemque haud raro satis conspicuas, omniumque oculis obuias vires exerunt, coque ipso liquidissime partium suarum vel incrementum, vel decrementum, factum esse docent. Ceterum magnam haec salium ammoniacalium analysis habet virilitatem,

tatem, tam in eo, quod hac ratione acida obtinetur singularibus operationibus destinata, quam quod noua semper familia ammoniacalia ex priorum dissolutione nascuntur. Deinde alio etiam modo horum salium dissolutio institui potest, ita nimirum, ut acida eorum fixis antacidis rebus, qua tales sunt, figantur, quo alcali volatile, vinculis suis liberatum, et in sublimi abiens, aptis vasis excipiatur. Tot igitur habes ad illud efficiendum instrumenta, quot fixa antacida corpora in natura inueniuntur. Quodsi vero quaeras, num uno eodemque semper modo id contingat, id, quod res est, respondemus, tantam te animaduersurum diuersitatem cum effectorum, tum operationum, quanta instrumentorum diuersitate ad hoc vel illud sal ammoniacale dissoluendum vultus fueris. Quae cum numerosa sint, ad quatuor classes ea omnia reuocemus, quarum prior salia alcalia fixa cum vegetabilia, tum mineralia, et alia comprehendat. Etsi enim et inter haec distinctio negligenda non est, id tamen semper in compositione cum salibus ammoniacalibus efficiunt, ut acidum fere immutatum ab iisdem segregantia, cum eodem nouam salium mediorum, seriem exhibeant, alcali vero volatile, tale, quale est, solidum, purum, penetrans et cum acidis effervescens dimittant, et ut vehementiore igne subministrato, alcalium fixorum quoque pars, ob acidi atque ignescentis principii copiam ad se raptam, in sal volatile conuersa, sese cum reliquo sale vrinoso iungant, atque una ascendant. Alteram classem terrae antacidae ex quocunque naturae regno petita constituunt. c) Quae si purae, genuinae, nec igne mutatae

c) Ad hoc terrarum genus pertinent omnes terrae, quae cum acidis effervescent, solutionem mercurii sublimati vel flavo, vel rubro colore praeципitant, et in igne causticae sunt. Eiusmodi vero terrae sunt crete, lapides calcarei et marmorei in pulverem redacti, lac lunae, seu morochitus, terra



tatae sunt, salia ammoniacalia ita dissoluunt, ut cum acidis segregatis varias salinas substantias, visu peculiari haud desitutas exhibeant, salibus vero volatilibus tantam efficaciam mobilitatemque non concilient, quamquam ex fixis alcalibus capiunt. Cuius rei causa fine dubio in eo quaerenda est, quod terrenam salium volatilium partem, vnde solida forma proprie dependet, potius augent, quam destruant, et quod acre ignescensque principium attrahendo leniorem ipsis impertiantur indolem. Tertiam classem eadem terrae per ignem causticae redditae exhibent. Dum enim istae terrae igne fortiore exuruntur, omne humidum, omnisque pinguedo ab iisdem dissipatur, nifus vero et actio in haec ablata principia augetur, atque ita intenditur, vt eadem audisimur ad se rapiant, hisque attractis, causticum suum principium, ex igne acquisitum, facillime dimittant. Quam igitur ob rationem non acida solum attrahunt, sed magnam etiam partem salium volatilium, quae STAHLIO auctore conflantur, vbi minori terrae, aquae et acidi portioni, maior copiosiorque phlogisti copia admiscentur, figendo destruant; illi vero salis vrinoſi parti, quae in superius effertur, caustico suo principio tantam acrimoniam, leuitatem ac subtilitatem larguntur, vt non nisi fluida forma appareat, vehementissime nares feriat, et vix coerceri queat. Quas quidem vires alcali volatile etiam accipit, quando per alcali fixum caustico principio repletum expellitur, vti M E I E R V S, d) cuius mortem

ex cineribus plurimorum vegetabilium petita, magnesia nitri et salis culinaris, lapides cancerorum et terra pura ossium fiscatorum. Excluduntur inde omnes terrae arenosae, gypsea et argillaceae, nec non variae terrae absorbentes v. e. conchae praeparatae, cornu cerui sine igne calcinatum; et terra aluminiis, quoniam modo recentitas virtutes vel plane non habent, vel eisdem minus evidenter exercent, eamque ob rationem isti salium ammoniacalium resolutioni inservire nequeunt.

d) Chym. Versuche über den ungeliebten Kaliē esc. Cap. X. p. 53 sq.

lacrimis prosequi fas est, in fali ammoniaci dissolutione vidit, ego vero in reliquorum salium ammoniacalium resolutione expertus sum. Peculiarem etiam classem faciunt calces metallorum, in primis visione paratae. Namque ubi illis salia ammoniacalia iusta ratione applicantur, alcali volatile, caustico principio repletum, velocissime in auras abit, et ut plurimum mercuriale aliquam metallorum partem, simul abripit, alia vero, et potior quidem illarum portio, partim cum sale ammoniacali nondum dissoluto sublimatur, partim in eius acido soluta capit is mortui loco remanet. Tandem de corporibus, quae praeter antacidas huic salium ammoniacalium resolutioni destinatas partes, alias etiam, in primis aciditas continent, e. g. vitriola, terrae bolares, seleniticae, et argillaceae, monendum est, illorum effecta haud absimilia esse ipsorum naturae, et varietatem mutationum, quas edunt, nonnunquam solertia etiam chemico difficultatem creare. Hinc ad curiosa potius, quam ea, quibus natura salium ammoniacalium declaretur, tentamina referri debent. Quibus ita expositis nunc quaestio mouenda est, qua ratione modo recentitae salium ammoniacalium resolutions producantur, et quae nam praecipue caula efficiat, ut acidum ab alcali volatile in terras calcareas migret, et ab his iterum in illud reuertatur. Quod igitur nos attinet, ea nobis in augmento perfectionis, ad quam omnes res naturales tendunt, posita esse videtur. Quae quidem perfectio, cum in copia diuersarum virium consistat, et in magnitudine earundem, necessarium est, ut eae res, quae fibi inuicem vires addere possunt, sece mutuo appetant, et in se inuicem nitantur. Sic humida corpora, siccis, rara, densis, spissa, tenuibus, leuia, ponderosis, acria, lenibus, dura, mollibus, temperantur et mitigantur ita, ut virium incrementum nascatur. Ob hanc

B. 2. *Ex istis gradibus* *igitur*

igitur legem alcalia fixa et terrae calcareae acida, quibus carent, attrahunt, alcalia vero volatilia, illis accendentibus salibus terisque, acida sibi iuncta facile dimittunt, quia iam illorum copiam habent. Contra vero etiam inuersa ratione salia volatilia acida a terris expedire, hasque praeципitare debent propterea, quod acida, phlogisti amantisima, eius maiorem copiam in alcalibus volatilibus, quam in terris antacidis deprehendunt. In qua re efficienda aquae auxilium negligendum non est. Hac enim salibus acidis atque alcalinis maior in se inuicem actio conciliatur, terrae vero, quam illa non soluantur, ab ea ipsa ad praecipitationem disponuntur. Et licet causticae terrae ab hac lege deflectere videantur, tamen eandem non tollunt, quoniam causticum principium, aut, ut cum M E I E R O loquar, acidum pingue, quod illis adhaeret, tantum efficit, ut a reliquis differant, in aqua copiosa soluantur, et ad singularem salium ammoniacum resolutionem apta sint. Atque ex his forte dubia, quibus EX C. MAR H E R R <sup>e)</sup> maiorem acidorum cum alcalibus volatilibus, quam cum terris antacidis affinitatem, impugnauit, solui poterunt. Denique restat, ut illis respondeamus, qui praeter acidum atque alcali volatile in salibus ammoniacis ignescens principium distinguendum esse statuunt. Non nego, omnia salia ammoniacalia huius principii notas exhibere, omnia, sale ammoniacoboracino et liquidis exceptis, cum nitro detonare, omnia etiam cum oleo vitrioli spiritum vitrioli volatilem, seu sulphureum acidum, exhibere, in terris calcinatis pinguedinem quandam vna cum acido abiicere, immo etiam fæpe numero easdem luminis materia imbuere, et id genus alia, quae isti rei robur addere videntur. Cum vero probe beneque sciamus, nihil praeter acidum atque alcali volatile

<sup>e)</sup> Abb. v. Verwandtschaft der Körper. p. 44.

volatile ad salis ammoniacalis generationem requiri, cum etiam insuper omnia ista effecta ex alcali volatili, multa re inflammabili referto, oriunda esse constet, male quosdam a genuina veterum chemicorum doctrina recessisse, atque id, quod ad salis volatilis naturam pertinet, salis ammoniacalis partem dixisse, puto.

§. V.

Procedente igitur disputatione ad eum locum delati sumus, qui, cum de viribus et proprietatibus salium ammoniacalium communibus exponat, non minus difficultatis, quam iucunditatis ac utilitatis habet, adeoque vehementer exoptarem, ut chemicorum labor, industria, fidesque meliorem mihi traxisset viam, aut ut mihi quidem licuisset, pluribus in rebus horum salium similitudinem viresque communes inuestigare. Quod cum variae res impediuerint, in iis rebus subsistam necesse est, quarum veritatem cognoui, dubia et experientia nondum comprobata aliis discutienda relicturus. Omnis autem res eo credit, vt, quid salibus ammoniacalibus, nisi omnibus, certe plurimis, per se, sine additamento, varia ratione tractatis, accidat, quidue cum aliis solidis fluidisque corporibus sociata, aut patientur, aut efficiant; cognoscamus. Ab initio disputationis diximus salia ammoniacalia ad media salia pertinere: quis vero nescit, inter eas notas, quibus haec a simplicioribus salibus distinguuntur, principes esse, vt sapida haec, nunc magis, nunc minus in aqua solubilia corpora, neque cum acidis, neque cum alcalibus, effervescent, nec coeruleos vegetabilium colores mutent, et vt in dissolutione noua semper, eaque diuersa salia largiantur? In his igitur omnibus nostra salia nihil a reliquis mediis salibus differunt. Quod vero externum eorum habitum attinet, ea omnia,

B 3

modo

modo pura, nec igne mutata sint, nec sulphureum acidum habeant, odore carent, sapore vero acri, pungente, salso; et amaricante praedita sunt, quibus saporis proprietatibus in sequentibus aliae eaeque specialiores addentur determinantes. Figuram in genere quidem non satis dicendam, tenerim tamen cuspidibus instructam, et aeris liberioris accensum vix sustinentem, assumunt. Hinc vero excluduntur ea, quae ex liquidis oleosis acidis et sale volatili, praeprimis caustico principio replete, nascuntur, quia nunquam ad solidam formam redigi possunt.<sup>f)</sup> Inter primarias eorum virutes a multis magnisque auctoribus etiam haec resertur, ut ignis impatiens sint, et inter fixa et volatilia corpora medium quasi locum occupent. Sed experientia nos docuit, haec in vniuersum de salibus ammoniacalibus dici non posse. Ea enim falsa ammoniacalia, quae acida fluida continent, hac quidem proprietate gaudent, ut aestum fugiant, et priuaria, auctisque viribus, vel fluida, vel sicca forma, immo interdum sine insigni partium mutatione superiora petant, quin etiam corpora sibi iuncta, vel integra, vel ex parte tantum secum auferant. Illa vero, quae acida solida, sicca et terrea habent, longe aliter ignem ferunt. Namque alia ipsorum pars, alcalino falsa in eo auolat; alia vero, acido falsa in fundo vasis remanet. Itaque de ista salium horum virtute non sine distinctione dicendum. Plurimis etiam salibus ammoniacalibus haec virtus competit, ut, post repetitas sublimationes ac destillationes, nisi iisdem in partes resoluantur, ignem diutius ferant, et ut etiam alia sibi sociata corpora eo disponant, ut fortem satis flammam sustineant. Noli vero ab omnibus salibus ammoniacalibus, quae hunc effectum

f) V. Excell. RIDIGERI, praecessoris optimi, *Anleitung zur allgemeinen Chymie* p. 177.

edunt, veram fixationem expectare. Ad hanc enim requiri-  
tur, vt instrumentum figens ex terra figente, aut sale cogente  
hanc vim habeat, atque figendae rei vel simile, vel gemi-  
num sit. Hinc illis tantum salibus ammoniacalibus figens  
virtus tribuenda erit, quae acidum vitriolicum continent.  
Est autem hoc omnibus salibus ammoniacalibus commune,  
vt aquae, niui, et glaciei immixta frigus insigne excident.  
Atque hoc quidem Physici de sale ammoniaco vulgari iam  
dudum obseruarunt, idem autem reliquis omnibus conuenire  
experientia duce didici, ita tamen, vt sal ammoniacum ma-  
ximum, nitrum ammoniacale et sal ammoniacum secretum  
minorem, leniorem adhuc salia ammoniacalia cum acidis soli-  
dis siccis parata, lenissimum denique frigoris gradum cum  
acidis oleofis confecta, exhiberent. Atque huius refrigerii  
causam, si quis ex me quaerat, dicam equidem, quod  
sentio, eam nempe cum in luminis, ignis, aerisque ra-  
refacti priuatione, tum vero etiam in aeris fixi et con-  
gelantis augmento positam esse. Vtrique vero effectui  
edendo salia haec paria sunt, quia propter alcali vola-  
tile istas mobilitatis, caloris, ac fluiditatis causas separant,  
propter acida contenta vero hoc solidas densaeque formae  
principium soluunt, et quasi excitant. His ita constitutis pro-  
gredimur ad eam salium ammoniacalium virtutem, qua alia  
corpora, eriam crassissima et durissima reliquis mediis salibus  
melius soluunt, ac subtiliora reddunt. Dum enim ex subti-  
lissimis actuosissimisque partibus constant, et ex fixis et vo-  
latilibus partibus componuntur, gluten corporum quam  
maxime dissoluunt, et vt fixum a volatili segregetur, effici-  
unt. In primis autem ea corpora soluunt, ac permeant, quae  
inflammabili materia scatent, quoniā et ipsa eadem abun-  
dant. Atque ex hac illorum efficacia perspicimus, quare ad  
excī-

excitando acuendosque colores adeo apta sint; cur tantas in corpore animali mutationes faciant; cur viscidum, tenacem, piceumque quasi sanguinem potentissime resoluant, fibras ad actionem irritent, et languentem humorum motum augeant. Et omnino optandum esset, ut medici magis in horum salium usum inquirerent, nec in hoc vel illo tantum subsisterent, siquidem nulla media salia dantur, quae maiorem cum animalium salibus similitudinem habeant, celerius fortiusque in secundis potissimum viis agant, quam haec ammoniacalia, praesertim, si menstruorum loco eadem ad aliorum corporum vires euoluendas separandasque adhibere, et auctis hac ratione viribus applicare sciamus. Neque vero tantum animalia ac vegetabilia corpora penetrant, sed etiam mineralia et metalla. Hinc cum ad illorum extractionem et resolutionem, tum quoque ad mercurificationem, volatilisationem, aliasque eorum mutationes, a variis auctoribus laudantur. Denique monendum est, salia haec interdum instrumenta praccipitationis esse. Quodsi enim corporibus in acidis alcalinisue menstruis solutis applicantur, quae cum una alteraue salium ammoniacalium parte maiorem, quam haec partes inter se, affinitatem alunt, tunc eadem deiciunt, efficiuntque haud raro, ut nouis prorsus proprietatibus insignita comprehendantur.

### §. VI.

Postquam igitur generalia exposuimus, quae eum, qui salis ammoniacalis cuiusdam indolem, partes, viresque, indagare velit, instruere possunt, ad specialiorem singulorum descriptionem ita quidem progredimur, ut praemissa historia salium

¶ + ¶

17

Salum ammoniacalium natuorum tres classes constituamus, quarum prior de sale ammoniaco factio, iisque agat, quae acidum sic dictum mercuriale, fixa corpora volatilia, solida fluida, et ponderosa leuia reddens, continent; altera illa comprehendat salia ammoniacalia, quae acidum nitroso sulphureum tingens habent; ultima vero sal ammoniacum secretum Glauberi, atque omnia, acido cogente vitriolico praedita, complectatur. Elegimus autem hunc ordinem, quia salum ammoniacalium differentia ex acidorum diuersitate maxime pendet. Quod vero acida omnia ad has tres classes referri possint, ex eorum origine, et viribus similibus clarum est atque perspicuum. Nascuntur enim ea, dum acidum primum cum variis terris jungitur, ac intime miscetur. Sic cogens vitriolicum acidum nascitur, quando terra figens, alias salina, aut vitrescens denominata, ab eo subigitur; Si vero pinguis, vinctuosa, ignescensque terra accesserit, nitroso sulphureum tingens acidum producitur; Et si tenerima, fusilis, et a BECCHERO mercurialis dicta terra, quae in aqua, sale marino, et alcali minerali abundat, illi sociatur, tunc acidum salis marini, illaque similia acida nascuntur. Neque haec acidorum origo et diuersitas in minerali tantum regno locum habet, sed etiam acida vegetabilia et animalia pari ratione generantur, ita tamen, ut hic multum aquae et phlogisti, mineralibus vero terrae copia admisceatur. Hinc acido salis marini, acidum tartari et lactis, acido nitroso, acetum vini et acidum formicarum, acido vitriolico, acidum yrinae, coryli, et alia respondent. Quemadmodum igitur acida conueniunt, ita etiam salia ammoniacalia ut conueniant necesse est, et quemadmodum illa differunt, ita et haec differre debent. Quorum omnium, si quis maius lumen roburque desiderat, ea, quae sequuntur, attente legat, atque et-

C

iam

iam sciaſ, mihi non inopiam, ſed iſam rerum copiam impedimento fuſſe, quo minus omnia iis, quibus fieri potuſſet, argumentis, comprobauerim.

### §. VII.

Cum superioribus temporibus plurimi chemici existimarent, ſolas naturae vires, arte nec auētas, nec adiutas, minus ad falia vrinofa, et ex his et acidis oriunda ammoniacalia falia producenda ſufficere; cumque illi ſine vehementiore intestino motu, neque alcali volatile generari, neque acida, a fixorum alcalium vinculis liberari, et ex his in illa transferri poſſe, unaq[ue]ni consenſu contendenterent; omnia eorum testimonia, qui contrarium defendere, et exemplis comprobare auderent, reiecerunt, et ut eorum fidem euerterent, miros ſaepē numero dubitandi rationes mouerunt. Siue enim antiquum illud fal ammoniacum, cuius PLINIUS loco ſupra citato, DIOSCORIDES<sup>g)</sup> et AVICENNA, <sup>h)</sup> mentionem fecerunt, respiciamus; ſiue recens illud, quod ab hodiernis rerum naturalium scriptoribus variis in locis tanquam naturale inuenientum, ac litterarum monumentis traditum eſt, intueamur, nunquam auētores deſuſſe cognoscemus, qui, niſi plane illa in dubium vocauerint, pro naturalibus ſaltim ea habere noluerunt. Sic, quod illud quidem attinet, cum multis aliis, quos nominare poſſem, WOLTERSDORFIUS <sup>i)</sup> negat, illis iſpis in locis eiusmodi fal inueniri, quibus ab iſis antiquitatum scriptoribus adſcriptum eſt, atque nil niſi alcali minerale, vel potius fal geminac deprehendi, profitetur.

Quin

<sup>g)</sup> L. V. de mat. med. cap. LXXX.

<sup>h)</sup> L. II. Tr. II. C. 526.

<sup>i)</sup> Mineral. System. p. 23.

Quin etiam ante eum HERMANNVS <sup>k)</sup> dixit: Arabes sal ammoniacum natuum dari ridere. Cum igitur illis auctorisbus, qui copiosum sal ammoniacum in Cyrenaica prouincia, vbi olim Iouis Ammonis templum frequentabatur, sub arena colligi, tradiderunt, aliorum scriptorum testimonia opponi possint, et etiam veterum descriptiones, quibus huius salis naturam declarare voluerunt, ambiguitate non careant, hanc de veterum sale ammoniaco naturali controversiam alis dirimendam relinquimus. De illo etiam sale, quod recentioribus temporibus circa Actnam et Vesuvium et circa alios igniuos montes repertum, atque a MAVRITIO HOFMANN O, <sup>l)</sup> et SYLVESTRO <sup>m)</sup> descriptum est, non minus multi dubitarunt, vtrum verum sal ammoniacum appellandum, an potius alcali minerale, vel sal gemmæ sublimatum dicendum sit. Plurimi tamen prius statuunt, atque originem huius salis excrementis animalium laua combustis tribuunt. <sup>n)</sup> Ponamus vero, id ipsum verum sal ammoniacum non esse; neque tamen ideo omnia salia, quae in quibusdam Chinæ sodinis; <sup>o)</sup> in variis terris, <sup>p)</sup> lapidibus <sup>q)</sup> aquis, <sup>r)</sup> lithantracibus, mineris, <sup>s)</sup> animalium partibus et plantis <sup>t)</sup> a variis auctorisbus inuenta sunt,

## C 2

<sup>k)</sup> In Cynos. mat. med. T. I. P. III. p. 62.

<sup>l)</sup> Aet. Lab. Chym. Altorf. p. 109.

<sup>m)</sup> Philos. Transf. n. 265. p. 632. et 634.

<sup>n)</sup> Conf. LEHMANNI Mineralogiam §. 37. p. 44. Et Exc. VOGELII Systema Mineralium §. 35. p. 291.

<sup>o)</sup> V. MALOVIN Chymie T. I. p. 184.

<sup>p)</sup> V. QVELMALZ de salibus salis §. XI. et Aet. Acad. Suec. a. 1751.

<sup>q)</sup> V. Aet. Acad. Reg. Par. 1735.

<sup>r)</sup> V. WALLERI Hydrol. §. 23. n. 5.

<sup>s)</sup> V. Aet. Acad. Suec. a. 1751.

<sup>t)</sup> V. Miscell. Berol. T. IV. Cent. III.

funt, vt imaginationis opera reificienda, et ex salium ammoniacalium natiorum numero proscribenda erunt. Cum autem plurima modo allegata exempla, vt utr vera sint, vix aestimari queant, quia rarissima sunt, nec quidquam utilitatis adferunt, quam vt vires naturae in producendis salibus ammoniacalibus vindicent, magni fane facienda est opera ill. MODELII,<sup>u)</sup> qui omnem de sale ammoniaco naturali item ac dubitationem peculiari libello diremit atque discussit. Hac enim tractatione, assiduus iste naturae indagator, non modo multa praeclera de generatione salium horum differuit, et singulare salis ammoniacalis sudore excreti exemplum indicavit; sed etiam, quod praecepsit est, sal, quod ab incolis Calmucciae magna in copia Sibiricis mercatoribus assertur, ita descripsit, eiusque naturam experimentis demonstrauit, vt nullum dubium supersit, rem, quam antea optimorum virorum ingenia et systemata concoquere non poterant, natura gigni, et magno cum fructu, medicis, mechanicis et oeconomicis operibus eodem modo, quo factitium, impendi. Quae cum ita sint, quaeritur nunc, vnde sal ammoniacum naturale ortum et quomodo a natura procreatuum sit? Ad quain questionem si quis respondere velit, vis habebit, quod defendere aut confirmare poterit. Siue enim dicat, aliquando in illis locis, vbi hoc sal inuenitur, veluti prope Puteculos, Vulcani officinam fuisse, siue ex putrefactis animalibus et sale gemmae, siue alia forsitan salis gemmae mutatione ortum esse dicat, his tamen omnibus commemorandis nil nisi hoc aget, vt fabularum amatoribus accenseatur. Quare eiusmodi opiniones cum bona pace dimittamus, ne nostro otio abundare videamur. Ante vero, quam ad sal ammoniacum vulgare

nos

*u) Versuche und Gedanken über ein natürliches und gewachsenes Salmaac.*  
Leip. a. 1758.

nos accingamus, hic pauca de sale nativo vrinae commemo-  
rare, a re alienum non esse, arbitror. Hoc sal, quod alias  
etiam sal fusibile vrinae, vel sal fusibile microcosmicum ap-  
pellatur, primis chemicis ab alcalina tantum parte exploratum,  
et ab iis praecipue, qui metallorum et perfectioni et radicali  
solutioni studebant, in usum vocatum fuit. Postquam vero  
SCHOCKWITZIVS, HENCKELIVS, HAVPTIVS, MARG-  
GRAFIVS, SCHLOSSERVS, aliique excellentissimi viri eius  
naturam melius disquisuerant, III. POTTIVS<sup>a)</sup> omnia fere,  
quae et veteres, et recentiores auctores de eo dixerunt, col-  
legit, nouisque observationibus auxit. Obtinetur hoc sal, si  
larga vrinae copia ad mellis consistentiam redigitur, haec ma-  
teries adhuc seruida per filtrum transiicitur, et in locum fri-  
giidorem reponitur. Quo facto lapilli, post aliquot dies con-  
creti, eximendi, et iterata in aqua solutione, filtratione, et  
crystallisatione purgandi sunt, usque dum albi, pellucidi et  
inodori fiant. Multum etiam ad hunc laborem perficiendum  
conferre didici, si densata materies per arenam purgatam fun-  
ditur, aut si ante crystallisationem spiritus vini rectificatissimi  
ope substantia oleoso resinosa inde separatur. Constat autem  
hoc sal ex aleali volatili subtilissimo, et acidō solido sicco;  
fusibili, quod ad acidi vitriolici tenerimi naturam accedit,  
eamque ob causam cum alcali fixo vegetabili tartarum vitrio-  
latum fusilem atque solubilem efformat, et cum carbonum  
puluere sulphur producit.

### §. VIII.

Diu multumque inter chemicos disputatum est, qua ra-  
tione sal ammoniacum vulgare, quod naturali illi a MODELIO  
C 3 descri-

<sup>a)</sup> Abb. vom Urin Salz Berl. 1764.

descripto simillimum est, quibusue ex rebus paretur. Et variae hinc inde prostant formulae in praestantissimorum virorum y) libris, quibus olim illud effici dicebatur, quibusque vix non omnes fidem habuerunt, licet ita comparatae sint, vt plane a genuina huius salis praeparatione recedant, et potius hariolantis ingenii opinionibus, quam veritatis studio deditos fuisse eorum inuentores, satis superque appareat. Quin etiam prioribus temporibus, quibus hoc sal in visu esse coepit, quidam adeo errauerunt, vt, quod arte paratur, ex terrae gremio erui et deinde tantum purgari, putauerint. Quae quidem opiniones, cum diutius aliorum cupiditatem satiauissent, aliorum vero, qui veritatem altius rimandam esse putabant, animum potius incitauerant, atque vexauerant; tandem quid veri falsisque illis insit, praeceuntibus s i c a r d o; z) M A I R I O a) G R A N G E R I O b) omnium optime H A S S E L Q V I S T I V S c) declarauit. Hic enim vir non solum longe melius, quam illi, materiem, ex qua tantae utilitatis sal Caire, Damirae, et in aliis Deltae oppidis paratur, sed etiam modum ac rationem illud conficiendi accuratissime disquisuit, quaeque vidit ac cōperit, crudito orbi ingenue indicauit. Quorum omnium summa eo reddit, vt propter lignorum penuriam Aegyptii et sua et animalium excrements, quae non minus magnam salis marini copiam, quam istae, ex quibus

y) V. ANDR. CAESALP. de Metallis p. 61. MATTH. VNZERI Op. Med. Chym. p. 94. F. K. HOFMANNI Clav. Pharm. Schroed. p. 349. IVNCKER. Confip. Chemiae T. II. p. 425. et IAC. MORTII Lib. de Chym. Ver. Nobil. p. 28.

z) Les Nouveaux Memoires de mission de la Compagnie de Jesu, Tom. II. P. I. p. 733. vel Act. Ac. Reg. Par. a. 1720.

a) Ibid. eod anno.

b) Ibid. a. 1735.

c) Act. Acad. Suec. a. 1751.

quibus redeunt, herbae, et aquae, continent, singulari solertia colligant, exsiccant, et ad coquendos cibos, diaetasque calefacientes adhibeant. Fuliginem, combustionē inde obtentam, quae, si ex humanis, caprinis, ouillisque excrementis est, optima iudicatur, ii, qui salis ammoniaci elaborationem callent, vili pretio emunt, atque eadem, sine ulteriori additamento, cucurbitas vitreas maiores ad quartam usque partem replent, furnisque longioribus, multis foraminibus, pro numero vitrorum recipiendorum, pertusis, imponunt, atque primo lenem, deinde fortissimum ignem per duos tres dies subministrantes efficiunt, ut, sal ammoniacum ad superiorem vitrorum partem propulsim, fractis iisdem tale, quale apud mercatores prostat, eximatur, atque vendatur. Neque ullum est dubium, quin cum hac sal ammoniacum parandi methodo, ea quoque conueniat, qua Chinenses illud, quod olim, cum pestis commercium cum Turcis impediuit, Amstelodamum ex Oriente transferebatur, praeparant.<sup>d)</sup> Patet igitur ex his, altius iusto plurimos veterum chemicorum eius originem quaeſuſſe, atque minus operosam, minus etiam sumtuosam eius conficiendi rationem esse, quam NEVMANVS<sup>e)</sup> aliqui magni nominis viri sibi persuadere poterant, qui quidem partim negabant, sublimatione densa sal ammoniacum forma obtineri, partim ferre non poterant, quod sine additamento illud confici diceretur. Illud dubium quam inane fuerit, prae ceteris supra laudatus MODELIVS<sup>f)</sup> experimentis docuit, vbi ex sale ammoniaco naturali aequa densa massæ sublimatione parauit, ac officinale praebet, et vbi easdem euaporatione vix unquam obtinuit. Quod vero alterum

<sup>d)</sup> Act. Ac. Reg. Par. a. 1723.

<sup>e)</sup> Prael. Chym. ed. Zimmerm. T. II, p. 1121.

<sup>f)</sup> L. c. p. 25. seq.

alterum dubium attinet, HASSELQVISTII fides, et rei explicatio, BOERHAVII<sup>g)</sup> et HAMELII<sup>h)</sup> experimenta, quibus ex sola fuligine sal ammoniacum consercerunt; facilis salis marini in herbis contenti in sal volatile conuersio<sup>i)</sup> imo etiam salis communis cum inflammabilibus rebus in sal ammoniacale mutatio, sufficienter nos monent, ne illi subscribamus, nec etiam ad lubricam NEVMANNI<sup>k)</sup> sententiam confugiamus, qui nitro in animalium excrementis contento acidi salis marini expulsionem tribuit. Quae cum ita sint, forte quis putare posset, sal ammoniacum in nostris quoque terris non sine fructu hac ratione perfici posse. At sciendum est, huius rei stamina, id est, herbae salinae, solumque sale marino non adeo secatens, nobis deficere; et si forte hoc impedimentum arte remoueri posset, excrementa animalium ad terras nostras, Aegyptiacis minime similes, foecundandas magis, quam ad salium fabricam adhibenda esse. Quare, si cuidam placaret, circa hanc rem aliquid tentare, eam ipsi commendarem methodum, quam HIRSCHINGIVS,<sup>l)</sup> SHAVIVM<sup>m)</sup> fecutus, proposuit; In qua quidem sal volatile ex osib[us] animalium, acidum salis vero vitriolo expellendum, et arcana encheirefi combinandum esse, verbose dixit. Forfitan etiam in hac re perficienda ea, quae Ill. POTTIVS<sup>n)</sup> de muria salis in salis ammoniaci confectione adhibenda proposuit, maiori cum

g) Elem. Chem. P. II. p. 286.

h) Act. Ac. Reg. Par. a 1735.

i) CRANZ. Mat. Med. T. II. p. 60. et MACQVER Elem. de Chym. prat. T. II. p. 530.

k) l.c. p. 1121.

l) Entwurf zu einer vortheilhaftesten Salinac Anlage, in den Fraenckischen Sammlungen T. I. p. 496.

m) Chemical Lectures p. 422.

n) Obseru. et Animad. de sale communi p. II.

fructu in nostris, quam in Aegyptiacis regionibus, tentari possunt. Et sine dubio illa salia ammoniaca, quae ex Brunsvicensi officina GRAFENHORSTIANORVM, et ex Bauaria et Polonia ad nos afferuntur, aliquo ex recentis modis componuntur. Ne vero diutius iusto salis ammoniaci origini inhaeremus, ad externum eius habitum declarandum nos conuertamus. Aegyptiacum sal ammoniacum, quo nostri huc usque usi sunt, massas rotundas format, quarum crassities diuidiam fere latitudinem, pondus vero ut plurimum sex libras aequat, quarumque altera superficies concava, altera conuexa et gibbositate praedita, vtraque vero perlucida, densa, et non nihil fuliginosa nigredine inquinata deprehenditur. Caeterum hoc sal, vti et reliqua, quae sequuntur, est odoris nullius, saporis acris, pungentis, salsi et refrigerantis, substantiae striatae, semicrystallinae, carentis et in aere deliquescentis. Illud vero, quod in Bauaria paratur, placenta latiores, crassiores, non adeo recurvatis marginibus praedita, nec adeo compacta, haud perspicua, multaque nigredine deformes, intuentibus offert. Porro illud, quod olim ex China in Europam translatum est, monente GODOFREDO,<sup>o)</sup> conos truncatos cum excavata basi repraesentabat, quorum quisque ex variis sibi inuicem incubentibus laminis constabat, ac puritate Aegyptiacum superabat. Denique Brunsvicense sal ammoniacum, quod inspissatione conficitur, coni ordinarii figuram imitatur, perlucidum non est, at magno candore praeditum, cubicisque crystallis inclusis fese a reliquo modo descriptis salibus, quoad externum habitum, distinguit. Omnia haec salia a solidibus adhaerentibus omnium optime vel sublimatione noua absque additamento, vel repetita solutione atque crystallisatione purgantur, vbi elegantif-

D. Spissatio membra et sima

<sup>o)</sup> Act. Ac. Reg. Par. 1723.

Act. datus, anno regni mei 1723.

sima sibi inuicem imposita spicula formant. Non vero ignorandum est, salia ista simplici sublimatione actuosiora, acriora, et penetrantiora, quam condensatione humida fieri. De variis, copiosisque huius salis denominationibus hic nihil dicam, quia multi in hac re sunt NEVMANNVS, <sup>p)</sup> WEDELIVS, <sup>q)</sup> LOESCHERVS <sup>r)</sup> et alii, ad quos viros harum rerum curiosos amandamus. Nos vero, his de historia salis ammoniaci expositis, ad ipsius naturam et indolem declarandam pergamus.

### §. IX.

Omnis chemici communi consensu statuunt hoc sal medium semiuolatile ex sale vrioso atque acido salis marini compositum esse. Neque profecto haec res in dubitationem vocanda est, cum salis ammoniaci origo ex sale muriatico planarum volatili reddito, eius resolutio in sal vrimosum atque acidum salis marini, denique etiam perfecta eius regeneratio ex his partibus, quibus aliae substitui nequeunt, luculentissime candem probant. Quando vero rationem et proportionem scire cupimus, qua istae partes in vinum corpus coaluere, tunc vix aliquid certi habemus, quod respondeamus. Namque FRID. HOFMANNVS ex libra una salis ammoniaci in dissolutione cum alcali fixo fine aqua, duodecim fere vncias, TOVRNEFORTIVS ex quindecim vncias, vncias decem et quod excurrit, CODOFREDVS autem ex libra una quindecim vncias salis volatilis obtinuit, et ego ipse nuper, cum libram unam salis ammoniaci cum tribus alcali fixi libris fortissimo igne

destilla-

p) L. c. T. II. p. IIII.

q) De sale ammon. Ien. 1698.

r) De eodem argum. Vitemb. 1726.

destillarem, vnde uiginti vncias salis volatilis solidi accepi. Eadem salis volatilis quantitates ex sale ammoniaco per cretam obtineri HAMELIUS, CROSSIUS,<sup>1)</sup> et SPIELMAN-NVS<sup>2)</sup> experti sunt. Quemadmodum vero alcalia fixa terraeque antacidae non calcinatae in compositione cum sale ammoniaco ex parte in alcali volatile mutantur, ita metalla, semimetta, corum calces, terraeque calcareae vehementer vstae opposita proflus vi in hoc fal agunt, et vna cum acido magnam salis vrinosi partem figunt, ac destruunt, illi vero, quod auolat, sali volatili singulares, ex §. IV. cognoscendas, virtutes largiuntur. Hinc neque ex his, neque ex illis experimentis cerro constat, quanta salis vrinosi in sale ammoniaco copia adsit. Praeterea multo minus rem confici posse, si per oleum vitrioli acidum salis ammoniaci expulsum, ad libram expendatur, inter alia spiritus vitrioli volatilis, ex oleo vitrioli et ignefcente salis vrinosi parte oriundis, arguit, qui quidem vna cum expellendo acido salis ammoniaci transit. Quidquid igitur sit, pars vrinosa prae acida abundat. Etsi autem istae partes quantitate maxime ab inuicem differunt, tanto tamen nisu in se mutuo tendunt, vt non nisi gemina re adiecta dissoluantur, et vt fal ammoniacum inde compositum, integrum, sine insigni mixtionis suae destructione sublimari possit. Quae quidem cohaesio, cum in reliquis solidis ammoniacalibus salibus non sit, siquidem ea nunquam sine dissolutione, aut sine singulari aliqua mutatione huic operationi committi possunt, specificam acidi, in sale ammoniaco contenti leuitatem, et exiguum eius cum phlogisto affinitatem efficere videmus, vt, cum cetera acida, eo vel fixiora, vel magis volatilia sint, vel fal vrinosum ex parte destruant, illud ipsum

D 2

firmis-

<sup>1)</sup> Act. Ac. Reg. Par. a. 1735.<sup>2)</sup> Instit. Chem. p. 184.

firmissime cum alcali volatili cohaereat, et promptissimè vna ascendat. Atque hanc in igne inconstantiam non per se tantum, ignis viribus expositum, sed ammoniacum, sed facilime quoque cum aliis sibi associatis rebus exerit. Quem enim latere potest, sale isto varios sic dictos flores ex nobilibus pariter ac ignobilibus metallis et semimetallis, dummodo eadem nunc mechanice, nunc physice praeparata fuerint, explicari, ac in sublime efferri posse? Quae cum ita sint, et cum a multis auctoribus circa hanc rem exempla tradantur, vt adeo eadem allegare superuacaneum putauerim, merito huic sali magna laus ab illis potissimum tribuitur, qui fixa corpora, volatilia, coque ipso pura, actuosa, nec non subtiliora reddere student. Atque hanc quidem ob causam illi ab antiquis chemicis nomina aquilae albae, Louis raptoris, et draconis volantis assignata sunt. Non incongruum esse arbitror, isti salis ammoniaci virtuti oppositam statim iungere, quod repetitis sublimationibus maiorem in igne constantiam acquirat, et alia sibi iusta ratione iuncta corpora, interdum etiam admodum volatilia, eo vsque perducat, vt fortiori flammam ferant. Accidit enim, vt hoc sal post saepius repetitas sublimationes in fundo vasis, igne cineti, semifluidum ac sine ulteriori florum emissione perfistat.<sup>u)</sup> Accidit etiam, vt mercurius sublimatus, <sup>x)</sup> cinnabaris, <sup>y)</sup> luna cornua, turpetum minerale, saturnus cornuus, et alia ope huius salis fixam quasi indolem acquirant, et vt post iteratas cum eo sublimationes, vel terram omnium maxime refractariam, nec vulgari ratione reducendam, deponant; vel vna cum eodem

<sup>u)</sup> NEYMANNVS I. c. P. II. p. 1131.

<sup>x)</sup> IVNCKERVS I. c. T. I. p. 995.

<sup>y)</sup> STAHL. Fund. Chym. Dogm. et Rat. P. I. p. 46. Et quod hic Vir in cinnbari expertus est, id ego quidem in reliquis modo recensitis corporibus obseruau. sale

sale in substantias, fortiori madeoflammam eludentes, abeant.  
 Num vero ex his experimentis ad figuram salis ammoniaci  
 naturam concludere licet? Ita videtur: Nec sumus ii, qui  
 negemus, esse hanc sententiam ab omni veritatis specie alienam;  
 sed euanescet eadem, si, quid ad veram fixationem re-  
 quiratur perpendere, et causarum diuersitatem, qua modo  
 recentiae mutationes producantur, inuestigare libuerit.  
 Quod enim sal ammoniacum per se sumtum attinet, intimori  
 salis acidi atque vinosi admixtioni, nec non terrae et  
 phlogisti euolutioni maiori hoc tribuendum esse sentio,  
 vt post repetitas sublimationes fluidum in igne perdureat.  
 Reliquorum vero corporum, quac nominauit, vera fixatio  
 non contingit, nec a sale ammoniaco vñquam effici potest;  
 sed accidentalis ista mutatio, quam sal ammoniacum illis im-  
 primit, vel exinde ducenda est, quod sal ammoniacum vola-  
 tiles corum partes abstulit, fixasque intactas reliquit; vel  
 quod ipsis arctissime fese iungens, terram corum magis ma-  
 gisque euoluit, et vice versa ab hac, fixum quasi redditum  
 in fundo valis subsistit. Ex quibus quomodo cunque compa-  
 ratis, hoc tamen perspicimus, sal ammoniacum aptissimum  
 esse instrumentum, quo via secca purum ab impuro, fixum a  
 volatili, tenue a crasso, letie a ponderoso, separari, inter-  
 dum etiam intime mixtorum corporum dissolutio, nisi plane  
 perfici, certe multum adiuuari potest. Interdum quoque ac-  
 cedit, vt calcis metallorum quorundam e. g. martis et vene-  
 ris, igni commissae vna cum sale ammoniaco, dum ignescen-  
 tem ipsius partem arripiunt, acido in igne ablato, ex parte  
 reducantur, atque ita quidem maiorem cum phlogisto, quam  
 cum acido salis affinitatem ostendant. Si sal ammoniacum  
 frigidae aquae, cuius tres circiter partes cum dimidia ad suam  
 solutionem requirit, vel, quod melius est, acidis liquidis im-

mittitur, tunc maximus omnino frigoris gradus, quem salia via humida excitare possunt, - quique non raro media aestate aquam in glaciem conuertit, producitur. <sup>a)</sup> Quod vero hocce sale nondum ultimus frigoris gradus, quo ars naturam superare videtur, producatur, vel inde iam patet, quod sal marinum, cineres clauellati, et salia vrinosa, cum niue et glacie mixta, longe efficaciora sint. <sup>a)</sup> Quaenam vero causae efficiant, vt sal ammoniacum aquam magis, quam reliqua salia omnia rigidam reddat, et vt eandem vim niui et glacie immixtum non habeat, hic dicere nequeo, quia altioris indaginis res sunt, nec meritis conjecturis experimentorum fide destituti inhaerere lubet. Quare reiectis iisdem ad resoluentem salis ammoniaci vim procedamus. Haec ea est virtus, qua sese sal illud antiquissimis chemicis pridem commendauit, et qua propter pistillus, clavis, et seruus fugitiuus ab iisdem appellatum est. Nec iniuria. Namque ob fixas et volatiles, ob salinas inflammabilesque partes, et ob singularem nisum in omne inflammabile tingensque principium corporum, vtpote quod primaria cohaesione causa est, et quasi commune rerum vinculum nominari meretur, diuerfissima quaeque corpora aggreditur, siue sint vegetabilia, siue animalia, siue etiam mineralia, et eadem modo integra soluit, modo in partes dispescit, si iusta ratione, et interdum repetita vice, illis applicatur. <sup>b)</sup> In primis autem ea resoluti corpora, quae phlogisti copiam habent, vt sunt resinae, gummi resinace, pinguedines, gelatinæ, nec non glutinosa, oleosa

<sup>a)</sup> Act. Acad. Reg. Par. a. 1700.

<sup>a)</sup> HANOW. Hamb. Mag. T. XVI. p. 55.

<sup>b)</sup> De sulphure rottiis loc. cit. T. XV. p. 241. seq. monet, vnam eius partem cum duabus salis ammoniaci sublimata in terra solui, vt in fundo vasis terra levis, nigra, et combustibilis relinqueretur, sulphur vero vna cum sale ammoniaco in flores abiens, ab eodem a combustione tueatur,

oleosa et sulphurea corpora. Ideo magnam etiam vim in metalla exercet, et tenerimum sulphureum principium in illis explicat, separat, et haud raro in subtilissimas partes dissoluit, quae per filum transeant, et in spiritu vini soluantur. Sic quod TILINGIUS<sup>c)</sup> in ferro confectus est, ego quidem hoc sale vsus ex antimonio et cupro elaborau. Quin etiam aurum et argentum resoluenti huius salis virtuti cedunt, sic argentum limatum aliquoties cum hoc sale sublimatum tandem in lunae cornuae similem massam conuertitur. Aurum vero quis nescit, aqua regia, ex acido nitri et sale ammoniaco compo-  
föli, et ex parte volatile reddi? Denique ne vitrefcentes quidem materias, nisi fere omni ignescente principio careant, huius salis actioni resistere, vitrum antimonii et saturni eo ipso sublimatum ac mutatum testatur. Ceterum ne nimia prolixitate lectorem fatigemus, pluribus exemplis, quae ad hanc rem illustrandam facerent, omisis, videamus, quid idem sal in praecepsitando praे reliquis ammoniacalibus salibus proprium habeat. Agit autem hac quidem ratione in ea potissimum corpora, quae ab acido salis ex aliis acidis deiciuntur, e. g. argentum, et plumbum, dumque hoc fit, id ipsum in partes resoluitur ita, ut eius acidum calcem deiectam, cui adhaeret, volatilem et semifluidam reddat, alcali volatile vero sepe cum altero acido coniungens, nouum ammoniacale sal exhibeat. Contingit etiam sub his operationibus, vt, si calces metallicae rite præparatae, cum sale ammoniaco diu multumque digeruntur ac destillantur, spiritus urinosus, alcali fixo adiecto, inde liberatus, partes metallorum mercuriales secum abripiat, et metallorum mercurios euoluat.

### §. X.

<sup>c)</sup> Eph. Nat. Cur. a. I. obf. LXVII,

Veluti sal ammoniacum alia corpora soluit, atque mutat, ita et ab aliis soluitur atque mutatur. Primo hoc fit per acida fortiora. Si v. c. salis ammoniaci duae partes cum vna olei vitrioli parte destillantur, POTTIO auctore,<sup>d)</sup> magna ebullitio, magnisque frigus, fumo albo calefaciente adiungente, oritur, et reliquo late ammoniaco secreto GLAVBERTI, acidus spiritus obtinetur, qui ab acido salis communis vix differre videtur, argentum vero soluit, ita tamen, ut liquor ad claritatem non perducatur. Forte hinc ad singularem aliquam acidi salis ammoniaci indolem, ex phlogisto adhaerente oriundam colligere licet, praesertim, cum acidum flauescens, multoque phlogisto imbutum, quod ex sale ammoniaco per se destillato prodit, id probare videatur. Cum acido nitri perfecta salis nostri dissolutio non perficitur, sed tenerimae tantum acidae partes a fixioribus et ponderioribus acidi nitrosi partibus expulsae, vna cum huius subtilissimiis particulis ascendunt, et aquam regiam, a BASILIO VALENTINO magnopere laudatam, constituunt. Si vero sal sedatum HOMBERGII via sicca sali ammoniaco applicatur, acidum purissimum inde expellitur, et in fundo vasis persistit sal ammoniacum boracinum, de quo infra dicturi sumus.<sup>e)</sup> Alia longe ratione fixa antacida corpora in hoc sal agunt. Nolo vero hic ea, quae §. IV. de differentia salium vrinorum iisdem eliciendorum dixi, repetere, sed breuiter tantum ea indicare, quae alteri salis ammoniaci parti i. e. acidae in his operationibus accidunt. Nascitur ex hac atque alcali fixo vegetabili celebre illud sal digestuum SYLVII, quod, quamvis multum

<sup>d)</sup> loc. cit. T. XV. p. 234.

<sup>e)</sup> V. BARON. Mem. Pref. T. I. p. 331.

multum cum sale communi consipiret, male tamen a NEVMAN-  
NO f) cum illo confunditur, cum vel inde iam magna eius  
differentia clara sit, quod, MODELIO g) obseruante, propter  
alcali vegetable acidum suum, nitri acido accedente, facilime  
dimitit. Cum soda et sale Perfico sali communi simillimum  
sal, propter alcali naturalis accessum, gigni, HAMELIUS h)  
et MODELIVS i) dudum declararunt. Singulare etiam sal  
generatur, sale ammoniaco per nitrum fixum soluto, quod in  
omni fere examine cum sale digestiuo SYLVII conuenit, car-  
bonibus carentibus inieictum vehementer decrepitat, lunam  
cornuum copiosam deiicit, et acido nitri adiecto suum aci-  
dum statim dimitit. Si porro sal ammoniacum calce viua,  
cui et aliae terrae antacidae vehementer vstae aequipollent,  
dissoluitur, sal ammoniacum fixum obtinetur, quod, excepta  
fluiditate, nullam mutationem in igne subit, in aqua, aceto,  
et acido nitri soluitur, ad aera in oleum calcis deliquescit,  
pulsatum lumen emitit, magna cum vi corpora durissima per-  
meat, et subtilissima reddit, ab alcali fixo, alcali volatili et  
oleo vitrioli coagulatur, ita tamen, ut hoc seleniticam, ista au-  
tem veram antacidam terram ex eius solutione praecipitent, de  
quibus omnibus POTTIVS copiose differuit in tractatione de sale  
culinari. k) Praeterea hoc sal a LVDOLFO l) ad naphtham acidis salis  
marini conficiendam, ab aliis autem ad imperiginem et per-  
niones tollendas praedicatur. Terra aluminis non calcinata,  
sed probe edulcorata parum spiritus vrinosi ex sale ammoniaco

## E

liberat,

f) L. c. T. I. p. 76.

g) Abh. von den Bestandtheilen des Borax, p. 174.

h) Act. Ac. Reg. Par. a. 1735.

i) L. c. p. 36.

k) Vid. Obs. Chym. p. 82.

l) Siegende Chymie St. V. p. 22.

liberat, calcinata vero, EXC. MARGGRAPIO obseruantे, nihil inde expedit.<sup>m)</sup> Arena, glacies mariae, et argilla cum sale ammoniaco destillatae potius acidum, quam alcalinum spiritum largiuntur. Inter fixa media salia, excepto nitro et borace, nullum est, quod notabilem mutationem in hoc sale efficiat. Quodsi vero nitro, in crucibulo candente fuso, sal ammoniacum immittitur, tunc detonatione vehementissima peracta, quam EXP. CARTHESERVS<sup>n)</sup> nescio, quam ob causam, fieri negavit, sal ammoniacum fixum WEDELII nascitur, quod neque per calcem viuam, neque per alcali fixum resolutur, et oleo vitrioli affuso, primo acidum nitri, hic praeter expectationem albis fumis conspicuum, deinde vero acidum salis marini proicit. Ex coniunctione vero boracis cum isto sale CLAR. BARON<sup>o)</sup> praeterspiritum vrinosum et flores ammoniacales, sal marinum regeneratum, et sal ammoniacum boracinum accepit. Quibus ita expositis nihil restare arbitror, quam ut pauca de visu huius salis subiungam. Vtuntur eo potissimum medici, et non solum ex singulis eius partibus cum aliis rebus iunctis medicamenta variis morbis accommodata conficiunt, quorum magnum numerum WEDELIVS ET NEVMANNVS loc. cit. recentent, sed etiam integrum sal ammoniacum vel cum, vel sine additamento denuo sublimatum, in morbis a viscido glutinoso, putrido, et fibrarum languore oriundis, quos sere omnes CARTHESERVS<sup>p)</sup> perspi-

<sup>m)</sup> Chym. Schriften T. I. Abh. 12. p. 221.

<sup>n)</sup> Vermischte Schriften der Naturwissenschaft et c. p. 459.

<sup>o)</sup> Loc. cit. T. I. p. 331.

<sup>p)</sup> Mat. Med. T. I. p. 344. et 345. Haec vero sunt Exp. Auctoris verba: Speciali virtute, sal ammoniacum in obstrukione glandularum, dura abdominis intumescientia apud infantes, nephritis pituitosa, asthmati pituitosa, cachexia, hydrope humido incipiente, suppressione fluxus menstrui, vrinæ, et

perspicua breuitate tradidit, exhibere consueuerunt. Praecipue vero eius febrifuga et stomachica vis, qua hoc sal Cl. M V Y S <sup>q)</sup> aliquisque Celeberrimis Viris innotuit, animaduertenda est, quippe in febribus intermittentibus et vitiis ventriculi, a dicta causa non raro oriundis, vilscidum potenter resoluit, et torpentes fibras stimulo suo excitat. Denique etiam in metallurgicis, oeconomicis variisque opificum officinis v. c. ad cementum regale, ad ferri laminas poliendas, quo facilius stanno obducantur, ad metallorum fusionem, combinationem, auri argentum celantis separationem, <sup>r)</sup> vt et ad colores vitrorum <sup>s)</sup> pannorumque acuendos, multo cum fructu adhibetur.

### §. XI.

Proxime cum hoc sale conuenit sal ammoniacum ex acido salis, et spiritu salis ammoniaci cum sale tartari param. Cui posteriori si spiritus salis ammoniaci cum calce

E 2

viua

et sic porro, agit. Additur pulueribus, potiunculis, infusis aquosis et decoctis, immo solum in aqua solutum, a granis quinque ad scropulum, quin drachmam integrum, exhibetur: Flores salis ammoniaci simplici sublimatione efficaciores sunt sale ammoniaco vulgari. Externe gargarismata, in raucline, laxitate uvulae, tumore glandularum salivarium, angina spuria, et aphitis infantum benignis, adhibenda ingreditur, et interdum quoque melli rofarum, aliquisque vnguentis ac linimentis, quae ad sordida vlera depuranda, et gangraenam arcordam praescribuntur, modica quantitate additur. Cum quibus etiam conferri et attendi merentur ea, quae Exper. POERNERVS, Praeceptor summa pietate colendas, partim in Delin. Pharmac. Chem. Therapeutica p. 84. partim in Mat. Med. p. 183, seq. de sale ammoniaco non sine cautione adhibendo, et cum amaris et balsamicis rebus iungendo exposuit.

<sup>q)</sup> De praeclaro salis ammoniaci ad febres intermittentes vsu, Franeck. 1718.

<sup>r)</sup> De his omnibus NEVMANNVS l. c. T. II. p. 1129, succincte egit,

<sup>s)</sup> Conf. KUNCKELI Lab. Chym. P. II. Cap. IX.

viua paratus substituitur, sal ammoniacum nascitur, quod quam diu causticum principium calcis viuae continet, liquida forma destillatur, et terram gypseam soluit <sup>1)</sup>. Nec ab his sejungendum est ammoniacale sal, quod ex cremore tartari et spiritu salis ammoniaci paratur, et tartarus solubilis, seu sal ammoniacum tartareum appellatur. Continet enim acidum solidum siccum, cuius spiritus argentum et plumbeum ex aqua forti praecipitat, atque haec metalla aequa ac acidum salis marinii volatilia reddit, adeoque in his aliisque experimentis tenebriam suam mixtionem ostendit. Primariae virtutes, quibus ab aliis salibus ammoniacalibus distinguitur, sunt, ut saporem nauseosum, acrem, et oleosum linguae imprimat, vasis, in quibus denatur, ob terream indolem fortiter adhaerat, in spiritu vini aequa ac aqua largiter soluat, difficulter in crystallos cogatur, in aere alcali volatile dimittat, igni commissum, non sublimetur, sed potius alcalino saluum liquorem, terra salina leui ac inflammabili remanente, emitat, et aquae immissum lene refrigerium excitet, et in metallorum mercurificatione ob singularem cum mercurio affinitatem reliquis salibus palmarum praeripere videatur. Medicus autem vius huius saponacei salis in eo potissimum cernitur, ut in hypochondriacis, hysterics, melancholicis, et atrabilioribus affectionibus, et ubi rancidum oleosum cum viscido pingui, oleoso, et acida acrimonia immobilitatem humorum, et siccitatem solidorum efficit, cum in se, tum aliis aptis rebus adiectum, exhiberi cum fructu possit. <sup>2)</sup>

### §. XII.

Nitri flammantis seu ammoniacalis descriptionem incipiens, non video, qua ratione fieri potuit, ut nemo fuerit,

qui

<sup>1)</sup> V. sup. laud. RIDIGERVM I. c. p. 191.

<sup>2)</sup> Conf. sup. laud. POERNERI Mat. Med. p. 180.

qui ante HOFMANNVM <sup>\*)</sup> hoc sal, quod iam ante illum facili sua inflammatione chemicorum admirationem in se converterat, diligentius describere, et in eius naturam studiosius inquirere voluerit. Post illum vero Cl. KVRELIAV<sup>y</sup> hunc laborem suscepit, atque varia experimenta cum eodem sale instituit. Quibus igitur fundamenti loco positis, breuiter de hoc sale ea, quae comperta habemus, exponamus. Si in compositione huius salis spiritus nitri proprius sali volatili admovetur, tunc copiosi albique fumi vtrinque surgunt, et quasi halituosum et in aere fluctuans medium sal efformant. Cum vero hoc iucundum spectaculum aliorum etiam salium ammoniacalium compositionem comitetur, causam non perspicio, cur plurimi auctores illud hic tantum animaduenterint, quasi non omnia acida fluida concentrata cum salibus vrinosis id efficent. Facta ista partium commixtione vase clauso, lenique flamma substrata euaporatio huius salis instituenda est, ne vel iusto citius, striis oleosis visis, nunc dissoluatur, nunc immutatum ascendat, vel flammatum concipiatur, et vitra frangat. Id enim illi prae reliquis salibus ammoniacalibus proprium est, vt propter phlogisti dissoluti copiam ignem vehementer appetat, atque ideo, cum in crucibulo, tum in retorta terrea candente fulminis instar, sed sine fragore, nisi terreum quid adfuerit, incensum, nullis fecibus relicitis auulet. Verum enim vero, si omnia rite peracta fuerint, paullatim in crystallos albas, prismaticas, vtrinque acuminatas, magis in longitudinem quam latitudinem porrectas, nitro vulgari non plane absimiles, acres, refrigerantes, leniter amaricantes, et in spiritu vini solubiles, cogitur. Quibus proprietatibus accedit haec,

E 3

quod

<sup>\*)</sup> de medic. selectoribus §. X. item in Observ. Phys. Chym. Select. L. II.  
Obl. 5. p. 133. et 240.

<sup>y)</sup> Chymische Versuche und Erfahrungen, St. I. Berlin 1756.

quod citissime humido calore accedente liquecant, qua propter easdem supra laudatus KVRELLA barometri officia praestare posse existimauit. Ex nitro ammoniacali per se quidem arenae balneo commisso liquor destillat, qui maximam partem acidum nitri imitatur, neque vero, vti STAHLIVS <sup>z)</sup> falso perhibuit, nisi acidum salis accesserit, aquam regiam constituit, nec etiam, nisi acidum nitri superadditum fuerit, argentum inuadit. Oleum vitrioli acidum nitrosum, albis sumis conspicuum et minori, quam spiritus nitri flammifer, acrimonia praeditum, inde expellit. Alcali fixum vegetabile et minerale nitrum flammans ita dissolunt, vt, spiritu vrinofo ablato, cum hoc nitrum cubieum, cum illo prismaticum oriatur, ex quorum priore per acidum salis marini concentratum acidum nitri tenerimum explicari potest. Calx viua nostrum sal impetuose aqua adiecta soluit, et spiritum vrinosum viribus magnuim, copia vero parcum propellit, et cum eius acido in phosphorescentem, fusilem, et ad salis ammoniaci fixi naturam appropinquantem substantiam concrescit. Via sicca nitrum ammoniacale ad aliorum corporum solutionem absque sua dissolutione adhiberi nequit; Quod si vero aqua, spiritu vini, vel acetо solutum, e.g. metallis, acido nitri pariter ac sali vrinofo, patentibus, affunditur, tunc elegantes subtilesque sulphureas tinturas extrahit, id quod KVRELLA in cupro, ferro, bisinutho, et cobalto ita expertus est, vt ex priori sal viride obtineret, quod spiritus vini flammatam eodem colore afficiebat, ex reliquis vero metallis minus amoenos colores euolueret. Optime vero istae solutiones procedunt, si metalla altera salis huius parte soluta, altera praeципitantur, quo tenerima tantum salinaque pars, sulphur arsenicale, seu mercuriale exhibens, in liquore salso soluta maneat. Viridis iste cupri color, qui hoc salse euoluit,

<sup>z)</sup> Fund. Chem. Dogm. et Exper. T. I. p. 52.

tur, mihi quidem praeципue sali vrinoso tribuendus esse videatur, quoniam eo solo sine acidi nitroſi auxilio inde elicetur, si sal vrinosum aliquamdiu super cuprum copiosum digestum, aut si huius crassior pars ex saturatissima cupri solutione, per spiritum salis ammoniaci facta, monetae argenteae ope praecipitata fuerit. De bismuthi et cobalti vero tincturis **CARTHEVSEVS**<sup>a)</sup> putat, eas cupro metallicis ipsis corporibus forte adhaerenti adscribendas fuisse. Si nitrum ammoniacale cum antimonio funditur, sal ammoniacum secretum postea elui potest, quod, qua ratione oriatur, ex detonationis confiratione cognoscitur. Quae restant, ex generali salium ammoniacalium tractatione repetenda sunt. Medicus vero usus, qui adhuc dicendus est, ex eius resolvente, diaphoretica, antiphlogistica et humectante virtute, quam actuosis acidi nitroſi partibus, ignem, lumen, aeremque rarefactum ad se rapientibus, vel maxime debet, dijudicandus est. Praecipue vero hoc sal in malignis exanthematicis febribus, inflammationibus, diarrhoeis symptomaticis a fermentatione oriundis, arthritide, et in aliis quibusvis cum nimia sanguinis commotione coniunctis morbis, commendamus, et, si sedes morborum in secundis viis est, nitro vulgari longe praferimus **b)**

### §. XIII.

Nunc quidem post nitrum flammans, nitrum embryonatum, et sal ammoniacale ex spiritus nitri confectione relictum, nec non illud, quod cum acido formicarum paratur, propterea, quod haec salia acida, terrae tingenti ac inflammabili

**a)** *Vermischte Schriften aus der Naturlehre, Chymie und Arzneygelahrheit.*

**b)** Conf. HOFMANNI Obs. Phys. Chym. loc. cit. item FOERNERI Mat. Med. p. 180, vt et Eius Pharinac. p. 86.

bili admixta continent, perpendenda forent. Verum cum ea, neque ab aliis, neque a me ipso accuratius paullo disquisita sunt, ea silentio praeterire, quam variis de illorum natura coniecturis locum dare, meque potius ad sal ammoniacum liquidum, alias spiritum MINDERI dictum, conuertere, malo. Hoc sal ex aceto vini destillato, et spiritu salis ammoniaci componitur, et liquidae suae formae, quam etiam si ad solidam formam redigatur, igne tamen remoto, statim recuperat, <sup>c)</sup> istam appellationem debet. Quac quidem illius forma, cum a copiosis oleosis aceti partibus pendeat, cumque illud propter easdem subtilem medium saponeum, liquori terrae solitae tartari ex parte similem repraesenteret, eas laudes, quas BOERHAVIUS <sup>d)</sup> QVELMALZIVS <sup>e)</sup> et POERNERVUS <sup>f)</sup> ipsi tribuerunt, non nimias, sed re bene fundatas esse, luculentiter patet. Hi enim auctores asserunt, illud exacte nostris humoribus respondere, et subtilissimum resoluens, diaphoreticum et diureticum medicamentum, in morbis putridis et inflammatoriis cum nimia humorum densitate pariter ac agitatione sociatis exhibendum, immo etiam in oculorum vitiis, aliarumque partium externarum laesionibus magno cum fructu applicandum esse. Praeterea etiam ab EXC. RIDIGERO <sup>g)</sup> aliisque Auctoribus ad myrrham, aloen, crocum, castoreum, gummi guttae, aliaque balsamica, oleosa, et gummoso refinosa corpora soluenda, coeqe ipso vel acuenda, vel mitiganda utilissimum prohibetur. Plura quidem in huius salis laudem dici possent, si ea, quae ex superioribus intelligi, aut

c) Aet. Acad. Reg. Par. a. 1735.

d) loc. cit. P. II. p. 295.

e) de salibus salis §. 24.

f) Mat. Med. p. 182. et in Pharmac. p. 108.

g) loc. cit. p. 191.

quae eius ope in metallorum disquisitione effici possunt, fuisse commemorare vellemus; ne vero praeter necessitatem lectorem fatigemus, ad ultimam salium ammoniacalium classem properemus, salis secreti GLAVBERI descriptionem exhiburi.

#### §. XIV.

Hoc ammoniacale fal, iam ante GLAVBERVM, a quo nomen accepit, illis chemicis, qui in mutandis, perficiendis metallis laborabant, notum erat, et ab illis inter secreta referebatur. Postquam vero ingeniosus iste Auctor illius confectionem usumque plenius indicauerat, <sup>b)</sup> maxima laude digni Viri, BECCHERV, KVNKELIVS, et STAHLIVS, eandem viam ingressi, passim variis experimentis obscuram huius salis cognitionem declarauerunt, quos deinde POTTIVS secutus, hac quoque in re nostram scientiam locupletauit. Hoc fal, cuius simile, si quasdam animalium partes, plantasque excepéris, nusquam vt naturale inuenitur, varia quidem ratione, ad ductum §. III. parari potest. Cum vero varietates istae minus ad nostram rem pertinere videantur, in illo sale secreto praecipue haerēbimus, quod ex oleo vitrioli eum spiritu salis ammoniaci ad saturationem usque mixto nascitur, et praemissa phlegmatis visciduli atque sulphurei abstractione vel in crystallos polygonas cogitur, vel in densam albamque massam fortiori igne propellitur. Cum qua methodo ea quoque proxime conuenit, vbi vna pars olei vitrioli cum duabus salis ammoniaci vulgaris partibus destillatur, et residuum sublimatur. Notae externae, quibus sese hoc ita preparatum fal a reliquis distinguit, sunt potissimum odor

F

sulphu-

<sup>b)</sup> GLAVBER U. d. Philosophischen Oefen, P. II. cap. 89.

sulphureus et sapor nauseosus et amarus, nec non sicca eius  
et in aere persistens forma. Optimum vero signum hoc est,  
quod calx via, in acido nitri, salis communis, aceto, vel  
aqua simplici soluta, hoc sale adiecto, in terram seleniti-  
cam, aquae coniunctionem respuentem, conuertatur. <sup>i)</sup> Hoc  
enim ea salia ammoniacalia, quae acidum vitriolicum  
non habent, efficere nequeunt. Sed ad alia pergamus.  
Dum in huius salis confectione alcali volatile cum oleo  
vitrioli miscetur, albi copioſi et sulphur redolentes fumi  
prodeunt, et si post aquae separationem sal ſecretum igni  
committitur, sulphureus iſte odor ſe longe magis, quam  
antea, manifestat. Causa huius effecti ſequens eſt. Conſtat  
inter omnes, acidum vitrioli libentius cum inflammabili prin-  
cipio, quam cum illa alia re, in coniunctionem ire. Hinc  
fit, vt in præparatione salis ſecreti acidum vitriolicum, et  
in primis fixiores eius partes, salis vinoſi phlogiſton firmiter  
apprehendant, neque vero, vt alias fieri ſolet, cum eo in  
sulphur concreſcant, ſed in ſpiritu vitrioli volatilem abeant,  
quoniam non coagmentatum, ſed a ſale volatili diſſolutum  
inflammabile principium accedit. Inde nunc ratio patet,  
quare in huius salis et præparatione et ſublimatione ſem-  
per, et ubique multum amittatur: quare ſal vinoſum, quo-  
cunque modo inde separatum, longe acrius, penetrantiusque  
ſit illo, quod ad eius compositionem adhibitum eſt: quare ſpi-  
ritum vini respuat, nec in eodem ſoluatur. Et cum subtiles  
tantum acidi vitriolici partes in hoc ſale ſunt, ratio maniſta  
eſt, cur tartarus vitriolatus, ſal mirabile, et arcanum dupli-  
catum, quae quidem ſalia ex ſecreto ſale, per cineres clauel-  
latos, ſodam, et nitrum fixum diſſoluto, naſcuntur, vulgo  
ſic denominata ſalia fulſilitate, ſolubilitate, et teneritudine  
longe

<sup>i)</sup> V. rot. loc. cit. p. 249.

longe superent. Idem fere contingit, si terra foliata tartari, sal culinare et nitrum depuratum illis alcalibus fixis substituuntur, hac tamen differentia notata, quod, si iusta proportio obseruata fuerit, vna cum sale vrinofo noua salia ammoniacalia ascendant. Si sal vrinosum ex secreto sale creta euoluitur haec cum illius acido arenoso salinam massam efformat.<sup>k)</sup> Terra aluminis non calcinata debilem et naufragi odoris spiritum inde separat, ipsa vero paullo post flauescit, et denuo ex parte salinam formam recipit. Cum calcibus metallicis, acidum vitrioli non respuentibus, praeter spiritum vrinosum, partibus mercurialibus onustum, vitriola tenerrima largitur, atque adeo ipse aliquando vtriusque rei exemplum vidi, cum terram e vitriolo martis per oleum tartari praecepitatem atque calcinatam vna cum isto sale destillarem. Cum autem vitriolum, ad BECCHERI<sup>l)</sup> normam vrina praecepitatum, eadem ratione destillarem, spiritum vrinosum aromatico odore praeditum, vix ac ne vix quidem mercurii vestigia edentem, et caput mortuum, quod magis ferrum sulphure mineralisatum, quam vitriolum siftebat, adeptus sum. Plura mercurificatio-  
nis isto sale institutae exempla POTTIVS<sup>m)</sup> recenset, et sine dubio ratio, cur sal secretum tantum in hac re perficienda valeat, attenuanti et penetranti eius virtuti tribuenda est, quā POTTIO<sup>n)</sup> teste, catinos e porcellana confectos, vt et omnia metalla et humida et secca via aggreditur. Neque vero haec resolutio quacunque ratione, in quibusuis corporibus peragi potest, sed requiritur interdum, vt metalla in acido vitrioli solo non solubilia e. g. aurum, aliis antea menstruis

F 2

in

<sup>k)</sup> DU HAMEL Act. Acad. Reg. Par. a. 1735.

<sup>l)</sup> Suppl. II. ad Phys. subter. Theor. VI. p. 819.

<sup>m)</sup> loc. cit. p. 262 — 265.

<sup>n)</sup> loc. cit. p. 253. Conf. etiam NEWMANN: loc. cit. P. I. p. 159.

+ + +

in calcis redacta eidem adiiciantur. Interdum sufficit, salis secreti vires aliorum salium accessu augere, vel quoque efficer, vt sale volatili ad vitriolicam metalli solutionem affuso, sal secretum oriatur, cui metallum iam antea solutum innatet. Hic vero animaduerendum est, quod sal secretum, ob oleum vitrioli, ex terra vitrescente et acido primigenio ortum, figentem metallorum partem euoluat, et eandem vel separat, vel ad separationem disponat, tinctum vero ac inflammabilem, respectu partium admixtarum, in aliis euoluat, in aliis inuerat, vel plane destruat. Atque hinc patere arbitror, cur boli rubri, et cupri color ab isto sale euanescat: cur argentum, via secca hoc sale solutum, ex parte in aurum mutetur, cur mercurius, reiteratis vicibus cum eo fufus, paene fixus reddatur: cur denique plantis oleofisis naufragiosus foetensque potius, quam gratus et aromaticus odor ab eodem concilietur.<sup>o)</sup> Porro hoc sal ad praeципitationem quorundam corporum idoneum est. Si v. c. argento, in aqua forti soluto, sal secretum adiicitur, statim tenerrima calx decidit, quae ad auri naturam proprius accedit, et ob figens sulphur argenti euolutum, tincturas facillime recipit, nunquam vero sine detimento vulgari ratione reduci potest. In reliquo liquore multum adhuc argenti haeret, quod sale communi, seu alio simili sale deiecit, lunam cornuam volatilem exhibit. Eadem sere ratione res se habet cum plumbo. Sed mittamus haec, et breuissimis de salis huius vnu dicamus. Medici eius resoluentem, diureticam et fine relaxatione fibras stimulantem in morbis a viscido glutinoso, putrido, et laxitate solidorum ortis, v. c. febribus quartanis, cum infarctu viscerum, tunc quidem maxime experientur, si aptis balsamicis, amaris-

<sup>o)</sup> De his omnibus POTTIVS I. c. p. 267. 255. 254. 257.

45

amarisque substantiis illud combinauerint. p) Ceterum,  
quid in purgatione argenti stanno adulterati, variisque co-  
loribus et euoluendis, et acuendis praestet, artis amatori-  
bus cum G L A V B E R O 2) tendandum et disquirendum re-  
linquo.

### §. XV.

Ad ductum §. VI. post sal secretum GLAVBERI omni-  
bus illis salibus ammoniacalibus locus assignandus est, quae aci-  
da, vitriolico similia, seu ex eodem nata, continent. Primo igi-  
tur hue pertinet alcali volatile sulphuratum. Producitur hoc  
sal, si spiritus sulphuris per campanam paratus sale volatili satu-  
ratur, aut si super sulphur accensum lintea, spiritu vinoſo hu-  
mectata expanduntur, quo postea acidum sulphureum cum eo in  
sal medium conuersum aqua elui atque phlegmate remoto in  
sal solidum cogi possint. Hoc alcali volatile sulphuratum mul-  
tis quidem salis secreti attributis praeditum est, et sicut illud,  
terram seleniticam e calcis vivac solutione praecipitat, ar-  
genti quoque partem ex aqua forti derrudit, et cum alcali  
fixo vegetabili tartarum vitriolatum tenerrimum exhibet; sed  
in eo potissimum ab illo differt, quod leuissima eius cohae-  
sio acido nitri, acido salis communis, aceto destillato, immo-

F 3 107 etiam  
p) Conf. FOERNERI Pharm. §. 106. et Mat. Med. p. 184.

D V. GLAVBERVM Concentratum p. 138, seq nec non BECCHERS große  
chymische Concordanz p. 625. — 629.

etiam solo aerē atque calore, quoad tenerrimam saltem acidū sulphurei partem, tolli possit, et quod sale secreto longe acriore magisque nauseoso odore ac sapore praeditum sit. Atque hic odor saporque efficit, vt ab aegrotantibus non nisi cum auerstione sumatur, licet in deliriis, doloribus arthriticis et rheumaticis, cum ficcitate et nimia sanguinis rarefactione sociatis, salutarem effectum spondeat. Parum ab eo diuersa sunt illa salia ammoniacalia, quae obtaintentur, vbi spiritus vitrioli volatilis, methodo STAHLIANA paratus, aut vbi spiritus vitrioli volatiles metallorum, loco acidū sulphurei, cum sale volatili combinantur. Neque vero omne horum salium ammoniacalium discrimen negandum est, quia propter sulphuream metallorum partem, quam continent, interdum specificas quasdam virtutes cum in hominibus, tum in metallis exerunt. Porro nominandum est sal ammoniacum coryliaum, ideo aestimandum, quod acidum vegetabile oleum vitriolicum continet, et ob tenerrimam saponaceam indolem egregium menstruum habet, quo ex metallis aequa ac vegetabilibus quibusdam actuosae, roborantes, resoluentes, et antisepcticæ vires euolui possunt. Neque silentio praeterudendum est sal ammoniacale LVDOLFIRI e spiritu vini paratum, cuius inuentionem hic Auctor sibi verbosis strophis gratulatus est. Cum vero quodus sal secretum illud viribus

aequet,

v) V. Eius Diff. de hoc argumento Erfurt, a, 1750. habitam.

aequet, rationem non perspicio, cur tantis ab eo laudibus elatum fuerit. Longe profecto maiore attentione dignus est liquor cornu cerui succinatus, quem HOFMANNVS <sup>s)</sup> iure meritoque inter selectiora neruina, diaphoretica, diuretica et antispasmodica medicamenta retulit. Hoc enim sal ammoniacale oleosum ob acidum vitriolicum solidum, siccum, semiolatile succini neruos praeципue petit, et subtilissima vascula penetrat, ob alcali vero volatile oleo empyreumatico remixtum sanguinem purpureum fortius commouet, lentorem humorum discutit, et aquosa corpora speciatim corrigit. <sup>t)</sup> Denique sal ammoniacum boracinum a BARONO <sup>u)</sup> inuentum atque descriptum hoc referre fas erit. Componitur enim ex spiritu salis ammoniaci et sale sedatiuo HOMBERGII, quod acidum vitriolicum solidum, siccum, semivolatile fistit, atque sali medio, quod ingreditur, praec reliquis singulares virtutes largitur. Sic hoc sal ammoniacale non secus ac borax vulgaris in catino candente intumescit, aquam copiosam et li- quorem alcalino falsum spargit, paullo post fluit, et in vitro similem, aqua vero solubilem, materiem abit, nitro fuso iniectum non detonat, cum carbonum vero puluere fusum allium redoleat, et sulphuris vestigia relinquit. Praeterea hoc

sal

<sup>s)</sup> de Medic. Select. §. VI.

<sup>t)</sup> Conf. POERNERI Mat. Med. p. 292, eiusque Pharmac. p. 87.

<sup>u)</sup> Mem. presf. T. I. p. 330.

sal fere ex omnibus salibus mediis, salinisque substantiis acida via secca expellit, humida vero ab omnibus acidis fluidis, cum mineralibus, tum vegetabilibus, nec non ab alcalibus fixis ita quidem dissoluitur, <sup>x)</sup> vt ab his acidum, ab illis alcali volatile auferatur. Ad aera hoc sal in puluerem fatiscit, in spiritu vini aequa ac aqua largiter soluitur, linguae saporem terrestrem atque amarum imprimit, crystallos pyramidales, basi quadratae innixas format; et vt reliqua uno verbo complectar, verum sal ammoniacale offert. Ex quibus omnibus satis superque intelligi potest, magnum huius salis usum tam in chemia, quam in medicina fore, si cuidam illum vltius inquire, eumque experientia indagare voluerit.

<sup>x)</sup> V. *Vermischte Schriften aus der Naturwissenschaft etc.* St. III. p. 174.

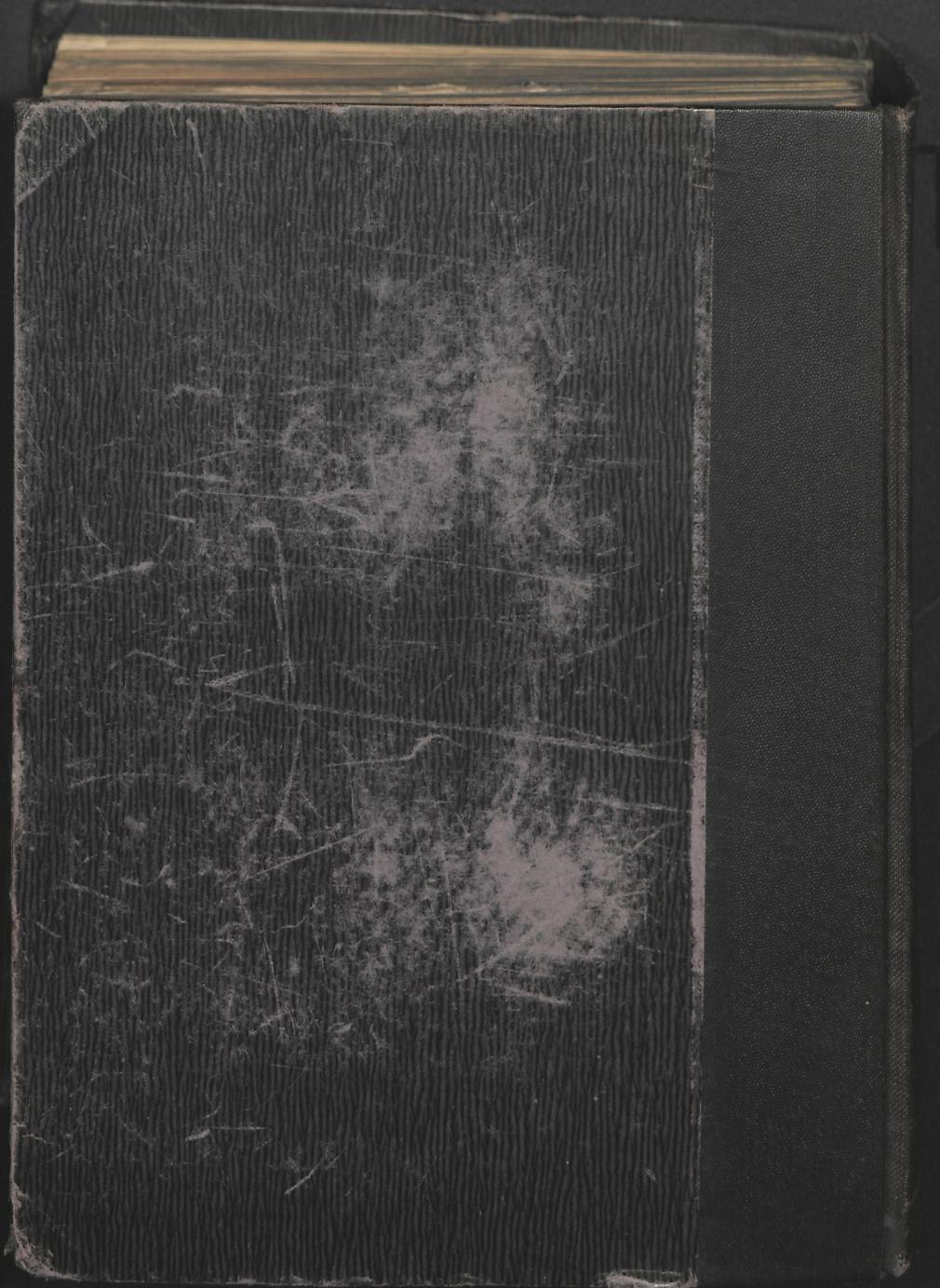


**ULB Halle**

005 361 745

3







Linh im Titel

DISSE<sup>T</sup>AT<sup>O</sup> IN AVGVRALIS MEDICA  
DE 10.  
**SALIBVS AMMONIACALIBVS**

MODERATOR<sup>E</sup>  
**GEORGIO RVDOLPHO**  
**BOEHMER D**

ANAT. ET BOTAN. PROF. PVBL. ORD. FACVLT. MED  
H. T. DECANO ET PHYSIC. PROVINC

PRO GRAD<sup>V</sup> DOCTORIS  
RITE OBTINENDO  
DIE XIV. IVLII MDCCXLVII  
PVBLICE DISSERET  
AVCTOR

**FRIDERICVS LVDOLPHVS PEISSELIVS**

OTTENTORP. MISNIC  
MEDICINAE CANDIDATVS

WITTENBERGAE  
EX OFFICINA GERDESIANA.

